

14 ASSEMBLEA
NACIONAL DE JOVES
D'ESQUERRA VERDA

26 i 27 d'octubre
Santa Coloma
de Gramenet

**CREIXEM
TRANSFORMANT!**

#CreixemTransformant
www.joves.cat/14assemblea

Creixem transformant

L'assemblea nacional de Joves d'Esquerra Verda del 2016 es proposava un objectiu ambiciós i generós en clau jove en el panorama polític actual: ser una de les forces polítiques organitzades que generessin un espai jove autònom en la confluència que just començava a caminar.

Durant aquest mandat la militància ens hem bolcat en aquest projecte i sobretot, hem lluitat per fer visible a la gent jove dins de l'espai dels comuns amb un missatge clar: la joventut no és una fase ni un cicle, som present i volem construir el nostre projecte de vida digne. Aquests esforços i el treball de l'organització han permès que, finalment, en els estatuts de Catalunya en Comú aparegui un capítol que recull la creació d'un espai jove que funcionarà de manera autònoma i autogestionada, i que dotarà d'una mirada jove a totes les temàtiques que interpelein a la joventut.

Estem satisfetes amb aquesta conquesta, però ara ens toca anar més enllà: passar del paper a l'acció. L'articulació del subjecte juvenil de Catalunya en Comú ha d'esdevenir una realitat i ser un espai on la militància de Joves d'Esquerra Verda pugui aportar el seu bagatge i que senti que forma part d'una família política més gran fruit de la unió de les esquerres transformadores.

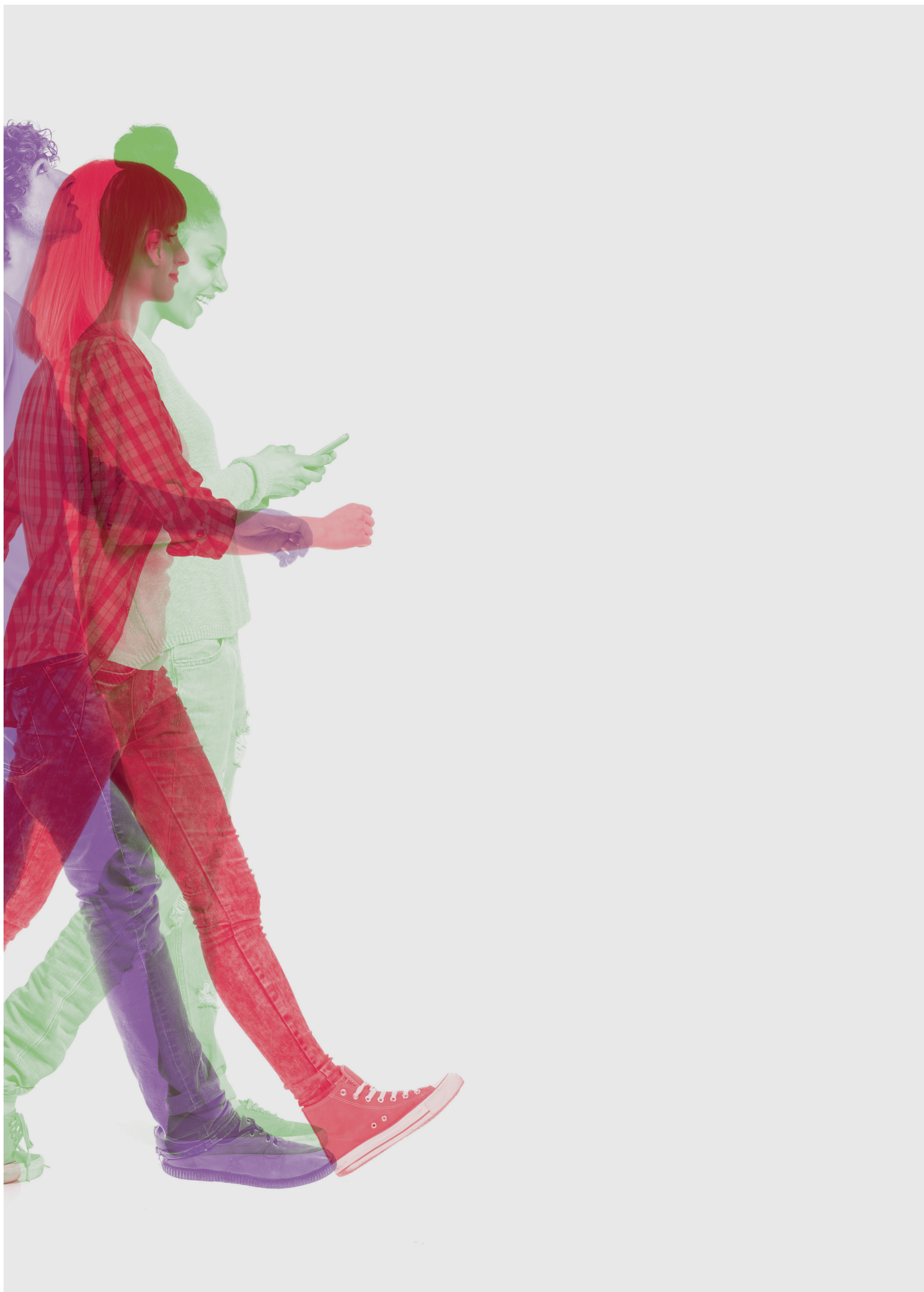
Per fer possible que JEV segueixi essent punta de llança en la construcció de l'espai jove de Catalunya en Comú, necessitem analitzar i debatre sobre el nostre entorn i la nostra organització, adaptar-la a noves formes de militar i d'actuar per continuar sent una organització forta, arrelada al territori i a les universitats per continuar sent l'actor principal en la construcció del nou subjecte juvenil dels comuns. Alhora, volem teixir aliances amb nous actors, nous espais com els instituts i els centres de formació professional, i amb les joves que també vulguin participar de la construcció d'aquest nou subjecte polític, unint forces per ser la veu jove en el partit dels comuns.

En el proper curs es presenten dos comicis que tindran una importància vital pel nou espai: les eleccions europees, que seran claus per demostrar que davant dels replegaments nacionals i l'augment de l'extrema dreta, només un major pes de les institucions comunes pot protegir de forma efectiva els drets i llibertats tant a una banda de les fronteres com a l'altre; i les eleccions municipals, on el desplegament territorial serà clau també de cara a enfortir el projecte de Catalunya en Comú i treballar des de l'administració més propera a la ciutadania per demostrar que pobles i ciutats poden ser llavor de la transformació social.

Volem que Joves sigui capdavanter en el discurs europeista i municipalista, que demostrï la seva implicació que té en el dia a dia en els territoris i en els moviments socials. Que som la joventut que no es resigna davant una precarietat que sembla no tenir final. Que sentim les múltiples pobreses a les quals estem exposades amb una crisi econòmica que no ha finalitzat i que veiem cada dia en els nostres barris com segueix emportant-se les

vides d'amics, veïns o familiars. Volem alçar la veu com a joventut que lluitem contra el canvi climàtic i denunciem la inacció dels governs. Continuarem defensant la lluita i les conquestes dels moviments feministes i LGTBI+ per a que puguem viure la nostra vida de manera digna i lliure, sense violències i sense pors.

En aquest nova etapa, farem de JEV una organització capdavantera en la construcció de l'organització juvenil dels Comuns: la nostra fortalesa serà un pilar fonamental per crear una eina útil per la joventut i esdevenir un espai de referència i d'empoderament del discurs jove progressista, feminista i internacionalista en el panorama polític català.

01.

Balanç de gestió

Pàgines 7-26

02.

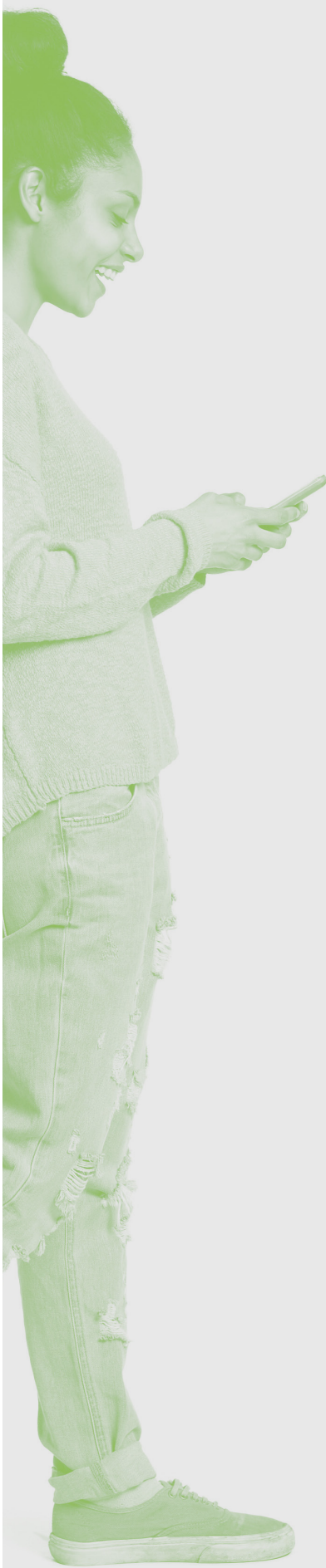
Teixim una Europa social des del municipalisme

Pàgines 27-44

03.

Creixem transformant

Pàgines 45-54

01.

Balanç de gestió

1. Joves en xifres	9
2. Balanç financer	9
3. Funcionament orgànic	10
3.1. Equip Coordinador Nacional (ECN)	10
3.2. Consell Nacional (CN)	11
3.3. Consell Territorial (CT)	11
3.4. Sectorials	11
3.5. Territoris	12
3.5.1. Badalona-Gramenet-Besòs	12
3.5.2. Barcelona	13
3.5.3. Baix Llobregat	13
3.5.4. Camp de Tarragona	14
3.5.5. Comarques Gironines	14
3.5.6. Penedès	15
3.5.7. Vallès Occidental	15
3.5.8. Vallès Oriental	15
3.5.9. Terres de l'Ebre	15
4. Convocatòries electorals	16
4.1. 26J: En Comú Podem	16
4.2. 21D: Catalunya En Comú Podem	16
5. Relacions amb ICV	18
6. Relacions amb Catalunya en Comú	18
7. Relacions amb altres actors joves	20
8. Activitats i campanyes	20
8.1. Campanyes o activitats anuals	20
8.1.1. 8 de març	20
8.1.2. 14 d'abril	21
8.1.3. 23 d'abril	21
8.1.4. Trobada d'Estiu	21
8.1.5. 25 de novembre	22
8.1.6. 1 de desembre	22
8.1.7. Dies LGTBI	22
8.2. Altres campanyes o activitats	22
8.2.1. Manifestacions	22
8.2.2. Cinefòrums	23
8.2.3. Memòria històrica	23
8.2.4. Made In Hipocresia	24
8.2.5. Altres	24
9. Comunicació a les xarxes socials	25
9.1. Comunicats	25
9.2. Manifestos	25
9.3. Instagram	26
9.4. Telegram	26
9.5. Nova imatge i nou logotip de Joves d'Esquerra Verda	26
10. Revista Jovent	27
11. Oficina tècnica	27

1. Joves en xifres

Des del mes de maig de 2016 fins al mes de setembre de 2018, 95 persones s'han fet militants de Joves d'Esquerra Verda i 46 persones s'han donat de baixa per motius diversos. Principalment, les baixes es deuen especialment a la neteja del cens, del qual s'han esborrat aquells militants que superaven l'edat permesa o que no tenien una militància activa, i a l'adaptació al nou reglament de protecció de dades. En tot cas, el creixement net de 46 persones ha estat superior al del mandat anterior, que va ser de 21 persones, una dada molt bona si tenim en compte el context polític actual. Actualment, JEV té un cens de 605 persones militants; a més, 993 entitats i persones reben la revista Jovent.

Les agrupacions de la regió metropolitana de Barcelona segueixen aportant el gran gruix de la militància tot i que Barcelona ha perdut pes en comparació amb els mandats anteriors i l'han guanyat altres territoris metropolitans, com el Baix Llobregat o Badalona-Gramenet-Besòs. El Camp de Tarragona continua sent un territori actiu que aporta militància nova a l'organització, però en canvi l'activitat s'ha estancat a territoris com el Maresme o les Terres de l'Ebre.

De les 605 persones que militen a JEV, 251 són dones, les quals representen el 41,48% del total del cens. L'aplicació del Pla de Feminització, especialment en el recompte dels Consells Nacionals, i la importància que ha tingut el feminisme durant aquest mandat, amb una campanya d'afiliació pròpia i una Trobada d'Estiu, han estat importants per millorar l'empoderament de les dones dins l'organització. Tanmateix, encara queda molta feina per fer.

2. Balanç financer

La situació econòmica durant aquest mandat ha estat complexa. Un dels principals motius és el fet que ICV no ha contribuït amb cap aportació econòmica, fet pel qual ha augmentat el deute que ja mantenia amb JEV des de principis de l'any 2016. Tot i el reajustament que es va plantejar al protocol financer entre JEV i ICV, tot seguint les mesures aprovades en el Consell Nacional d'ICV, el protocol tampoc s'ha complert.

A més, aquest fet ha coincidit amb algunes dificultats a l'hora de cobrar les subvencions de la Generalitat de Catalunya dins del termini i en la forma escaient, tot motivat per la inestabilitat política que, a més, ha portat a nombroses convocatòries electorals. També cal tenir present que la subvenció de la Generalitat, la qual ha estat la principal font d'ingressos d'aquest mandat, s'ha anat reduint i ajustant a la realitat econòmica actual de JEV ja que ha calgut reduir notablement la quantitat de despeses per tal d'adaptar-la a la realment justificable.

Tot plegat ens ha obligat a reajustar les despeses en gairebé totes les partides, però també a mirar d'ampliar els recursos propis. En aquest sentit, cal destacar que durant aquest mandat s'ha aconseguit augmentar el nombre de persones que paga una quota i les que han contribuït a recolzar aquelles activitats amb costos econòmics (p. ex., permetent pagar el cost complet de la Trobada a aquelles persones que ho poden fer) tot i la realitat de precarietat laboral del jovent i la filosofia que els diners no són un problema per participar a JEV, la qual s'ha mantingut intacta.

Entre d'altres ingressos que hem obtingut amb un caràcter anual cal destacar la partida del Grup Verd del Parlament Europeu, destinada a pagar la Trobada d'Estiu, o d'altres menors, com la subvenció de l'Ajuntament de Barcelona (que també s'ha anat reduint) o els ajuts de la Universitat Autònoma de Barcelona. La reducció de nòmines, de materials, entre d'altres despeses econòmiques, han estat en tot moment socialitzades i ratificades als Consells Nacionals, com també reflectides en els balanços i pressupostos que s'han anat aprovant a l'inici de cada any en els òrgans pertinents

3. Funcionament orgànic

3.1. Equip Coordinador Nacional (ECN)

L'Equip Coordinador Nacional ha seguit reunint-se amb regularitat setmanal durant tot el mandat. L'ECN va començar amb onze persones, més la coordinació nacional, i ha sofert tres baixes (Júlia Boada, Cèsar Sierra i Ariadna Jaumot) i dues altes (Esther Garcia i Laura Fages). En les reunions de l'ECN de preparació del Consell Nacional s'ha convidat regularment a la presidència del CN per tal de millorar la comunicació i el funcionament del màxim òrgan de decisió de JEV entre assemblees, valorant d'una forma molt positiva els resultats obtinguts gràcies a la seva presència a les reunions. Per altra banda, no s'han fet reunions d'ECN ampliades a responsables territorials o sectorials perquè s'ha utilitzat per aquest fi el Consell Territorial, com s'explicarà més endavant.

A partir de les propostes dels membres, del calendari i de les funcions debatudes i aprovades en el marc del Consell Nacional, l'ECN ha quedat substituït pel Nucli de Campaña abans de totes les eleccions que hi ha hagut durant el mandat, les Eleccions Generals del mes de juny de 2016 i les Eleccions al Parlament de Catalunya del mes de desembre de 2017. Tot seguint amb allò que s'havia desenvolupat en els nuclis anteriors, s'ha optat perquè fossin espais executius i útils per plantejar les campanyes d'una manera ràpida, tenint en compte els terminis imprevistos amb els quals s'han hagut de dur a terme, però sense renunciar a la pluralitat de perfils, trajectòries i territoris per tal de representar el que és JEV. És un fet que ens ha permès seguir obrint els espais de decisió alhora que s'empoderava la militància i es guanyava en capacitat de treball.

3.2. Consell Nacional (CN)

El màxim òrgan entre assemblees es va dotar, a principis del mandat, d'una carta de funcionament després de detectar la necessitat de resoldre dubtes o aclarir i millorar alguns aspectes del seu funcionament ordinari, però sobretot per tenir un material que permetés ser pedagògic pensant en explicar què és, perquè serveix i com funciona el CN.

El CN s'ha reunit quinze vegades aquest mandat. Dues d'aquestes han estat convocatòries extraordinàries: la primera amb motiu de les eleccions a Catalunya l'any 2017 i la segona, pensant a preparar l'assemblea de Catalunya en Comú. En tots dos casos, atesa la urgència, es van celebrar a la seu nacional del carrer d'Armengol. Pel que fa a les reunions ordinàries, de les tretze que s'han convocat, un total de set s'han descentralitzat territorialment a Mataró, Badalona, Tarragona, Sant Boi de Llobregat, Sabadell, Vilanova i la Geltrú i Montmeló, respectivament, mentre que una altre es va fer a Barcelona, però no a la seu de JEV al carrer d'Armengol, sinó a la seu nacional d'ICV al passatge del Rellotge. Per tant, cal celebrar que, per primer cop, s'han realitzat més reunions ordinàries descentralitzades al territori que no pas a Barcelona, un fet que mostra el compromís de la direcció amb les organitzacions territorials de Joves com també el manteniment de l'activitat nacional més enllà de Barcelona, un reclam que se'ns havia traslladat en diverses ocasions.

3.3. Consell Territorial (CT)

Durant aquest mandat es va obrir un nou canal de comunicació interna per dotar d'una major importància als territoris, el Consell Territorial, el qual pretenia corregir la distància existent entre les decisions de l'ECN i la militància territorial entre Consells Nacionals. Malgrat que l'assistència ha estat variable, s'ha aconseguit situar-lo com un espai útil de preparació dels CN, tot i que no s'ha aconseguit dotar-lo d'una forma regular per debatre altres qüestions, a excepció d'algun monogràfic puntual.

També ha estat una eina útil per fer convocatòries més àmplies amb responsables sectorials o l'ECN, com per exemple per preparar l'assemblea d'Un País En Comú i decidir el posicionament de JEV en les diverses esmenes que es van portar al plenari.

3.4. Sectorials

A principis del mandat es va fer una convocatòria amb tots els responsables sectorials per poder fer un diagnòstic del funcionament de les sectorials. Malgrat els diversos intents i fórmules per reactivar-les, malauradament, en la majoria dels casos no s'ha aconseguit que fossin el veritable motor ideològic de l'organització, tal i com la direcció s'havia marcat com a fita a l'inici del mandat.

Les principals reflexions al voltant de les sectorials han estat la manca de temps, com a causa de les nombroses militàncies i el context polític, per realitzar reunions presencials i fer acció política (actes, accions directes, posicionaments, etc.), que requereix d'un temps d'organització que ha mancat a la nostra militància en aquest mandat. Com a conclusió, les sectorials opten més per treballar poc contingut, però ben fet i a un ritme de treball que es pugui assumir, que no pensar en accions molt magnànimes.

No obstant això, les resolucions han estat presents en la majoria dels Consells Nacionals i els comunicats com a reacció a l'actualitat han estat una constant en el funcionament de JEV en aquest mandat. Per tant, malgrat les dificultats, JEV ha seguit tenint una opinió d'allò que passava a nivell català, espanyol, europeu i internacional en uns anys realment intensos a nivell polític.

Com a fet important, amb vista a les eleccions de l'any 2019, una de les sectorials que s'ha reactivat ha estat la del municipalisme, obrint-se a qualsevol persona interessada en el món local i amb la intenció de realitzar més formacions, com la que es va fer el passat mes de juny, per nodrir a JEV de discurs municipalista. En el cas de sectorials com Cultura i Memòria Històrica o Relacions Internacionals, durant aquest mandat s'han produït relleus molt positius en les responsabilitats que han permès empoderar persones de JEV i mantenir activament la seva activitat. En el cas de Cultura i Memòria Històrica, això ha permès tractar nous temes que no s'havien tractat com a JEV, i pel que fa a Relacions Internacionals, la reactivació ha permès fer formacions, aportar perspectiva internacional a nivell català i prendre part activa al discurs internacional dels comuns. En el cas de la sectorial d'Economia, per exemple, l'excés d'objectius i la manca de temps disponible no ha permès mantenir una activitat constant tot i que s'han fet alguns posicionaments i reunions presencials. Per últim, la sectorial de Qüestió Nacional no ha pogut tenir un funcionament constant com a conseqüència dels períodes electorals, els processos organitzatius interns i les tensions polítiques viscudes, però ha pres un posicionament en dates assenyalades, com l'11S o l'10, que després han estat la base per defensar la posició de JEV en espais com el CNJC o davant d'altres associacions juvenils.

Per contra, però, altres sectorials han estat inactives o no han culminat processos de relleu amb èxit. Per tant, caldrà seguir repensant els espais sectorials per convertir-los en espais realment útils per a la militància i l'organització, o buscar altres maneres més adequades a la realitat actual de JEV per generar argumentari i contingut polític.

3.5. Territoris

3.5.1. Badalona-Gramenet-Besòs

A nivell comunicatiu destaquem la nostra presència a la premsa local gràcies a les accions directes de l'agrupació. Tanmateix, reconeixem les dificultats per repartir la revista Jovent.

Pel que fa a les relacions amb altres organitzacions, hem seguit consolidant el nostre paper a JEV nacional i a ICV-BDN, com també al nou subjecte polític, participant del nucli promotor de CatComú-Badalona. Pel que fa al teixit associatiu, col·laborem amb diverses entitats i associacions veïnals, a diferència de la nostra sortida de la Comissió 11s i de la poca interlocució amb altres entitats juvenils a partir de la dissolució de facto del CJBdn.

A nivell intern seguim convocant reunions periòdiques de la militància, duent a terme accions directes, com la tradicional penjada de banderes republicanes el 14A, i des d'aquest any la penjada de banderes LGTBI el 28J i organitzant altres actes com el cinefòrum sobre el vegetarianisme.

Per últim, també hem esdevingut el referent jove d'ICV a tota la comarca del Barcelonès Nord, realitzant activitats conjuntes amb les agrupacions de Santa Coloma de Gramenet i Sant Adrià del Besòs.

3.5.2. Barcelona

L'agrupació de JEV Barcelona ha celebrat l'assemblea amb relleu de coordinació recentment. Hi ha hagut un augment en el nombre de la militància. S'ha participat d'una manera activa en els espais nacionals de JEV, com també al Consell de la Joventut de Barcelona. Durant els últims dos anys, no s'han tirat endavant campanyes pròpies. L'organització ha dut a terme reunions periòdiques en què s'ha tractat l'actualitat política i s'ha fet un seguiment de la tasca de govern de Barcelona en Comú. En els últims mesos, l'agrupació de JEV Barcelona ha centrat els seus esforços en la creació de l'Espai Jove de Barcelona en Comú, tal i com es plantejava en la seva darrera assemblea.

3.5.3. Baix Llobregat

Des de la passada assemblea nacional, la nostra militància ha crescut a noves localitats on fins ara no teníem presència i hem consolidat altres localitats que havien quedat sense membres actius, com són els casos d'Esparreguera o L'Hospitalet de Llobregat. Continuem treballant per la feminització de la comarca, on seguim guanyant poc a poc més dones militants i fent-les més visibles. Des del territori lamentem profundament la pèrdua d'una part important de la militància activa. La causa d'aquesta lamentable situació ha estat generalment l'actual polarització de l'eix nacional. Ara fem autocrítica i en un futur hem d'ésser capaces d'enfrontar-nos a aquesta situació i evitar aquestes baixes.

Pel que fa a l'organització interna, el passat mes de juny es va celebrar una assemblea comarcal, a la qual es van renovar els càrrecs de la coordinació i es va treballar una ponència amb vista a les eleccions municipals al Baix Llobregat i a la construcció de la nova organització juvenil de CatComú a la comarca.

Alhora, hem continuat amb la nostra activitat comarcal i local, i hem participat activament en les diferents activitats que s'han anat organitzant al llarg d'aquest mandat, assumint també responsabilitats orgàniques dins l'organització nacional.

3.5.4. Camp de Tarragona

L'activitat de JEV del Camp de Tarragona durant aquest últim període ha estat diversa. Hem tingut moments en què únicament predominaven les eleccions i d'altres en què hem pogut tenir més protagonisme en l'àmbit ciutadà.

Durant els períodes electorals podem destacar les eleccions catalanes i com la gent del Camp vam posar-nos a treballar i vam poder fer un molt bon acte jove. Per altra banda, cal destacar que, pels resultats en totes les cites, el territori ha pogut ser molt fort. També, gràcies a la feina conjunta, hem pogut visibilitzar lluites com la de la Transsexualitat Infantil o sobre la bretxa salarial.

Per altra banda, també hem de millorar alguns punts negatius. Molts cops hem esperat més ajuda i més col·laboració per part de la Nacional. Ens hem sentit lluny. Aquest fet és important ja que molts cops la gestió del territori i de les activitats d'aquest s'ha complicat per aquest motiu.

En conclusió, cal felicitar a la gent del Camp de Tarragona per l'enorme gestió conjunta que s'ha fet i pensem que podrem fer grans avenços en aquest temps.

3.5.5. Comarques Gironines

Aquest mandat s'ha fet més visible que mai l'assignatura pendent que té Joves d'Esquerra Verda a les Comarques Gironines (CCGG), un nucli relativament actiu al municipi de Blanes i amb una activitat mínima a la resta del territori, a excepció de la ciutat de Girona i el recorregut durant la campanya electoral per al 21D. Per tant, és important tenir clar que la militància a Blanes no és la militància a tot CCGG.

En positiu cal destacar que durant aquest mandat ha estat escollit un militant de JEV per a la co-coordinació d'ICV-Girona, i cal afegir també la incorporació i la bona relació amb les altres joventuts polítiques, com Joves Podem i JCC, tant a Blanes com a Lloret de Mar i a Girona, a les activitats conjuntes que hem anat realitzant.

Pel que fa als aspectes que cal millorar, en primer terme podem esmentar el nombre de persones militants. Tant per la jubilació de l'anterior assemblea com per diverses baixes que hem anat patint, el grup s'ha vist reduït tant en el gruix de persones que el formen com en l'activitat. Tant és així que aquest últim any s'ha vist com agafaven força la resta de joventuts aprofitant la davallada de JEV.

3.5.6. Penedès

Durant el mandat que ara s'acaba, l'agrupació territorial del Penedès s'ha centrat en enfortir els nuclis locals d'ICV en cada un dels espais on hi té militància, sobretot a Vilanova i la Geltrú i a Vilafranca del Penedès. S'ha pres aquesta idea tenint en compte les forces disperses que té l'agrupació a la vegueria, tant a nivell juvenil com a nivell local, perquè tot el territori tingui el discurs ideològic que caracteritza JEV. De la mateixa manera, amb el sorgiment de l'Assemblea territorial del Penedès de Catalunya en Comú, primer, i els comuns locals, després, JEV Penedès s'ha centrat en treballar des de cada Comú per enfortir el territori.

3.5.7. Vallès Occidental

El Vallès Occidental és un territori que no acaba de trobar una dinàmica de treball que pugui consolidar la participació de la militància a nivell comarcal. Tot i així, participem en les activitats nacionals i agrupacions com Sabadell o Santa Perpetua són puntualment actives a les seves localitats. Pel que fa a la construcció de Joves en Comú, destaca la relació de JEV Sabadell amb altres agrupacions i persones no afiliades, i sobretot el fet que hi hagi fins a tres representants de les persones joves al grup motor de Catalunya en Comú.

3.5.8. Vallès Oriental

El Vallès Oriental és una agrupació caracteritzada per la seva extensió territorial. La nostra virtut és tenir presència en molts municipis arreu de la comarca, però això ens ha dificultat molt pensant a vertebrar-nos, trobar-nos totes i tots, i fer grup. La manca de nuclis de més de dues persones de JEV a nivell local ha dificultat l'acció política municipal.

Els elements més positius del mandat a la nostra comarca han estat l'entrada de noves i nous militants a Parets i Sant Fost, i la recuperació del grup a Montmeló, que ens ha omplert d'illusió. Hem pogut fer acció política puntualment, com la penjada de banderes republicanes del passat 14 d'abril.

Els elements negatius han estat el fet que no hi ha hagut una figura de coordinador(a), reunir-nos sense periodicitat, no fer cap acció política pròpia i la dificultat per participar a les confluències locals, particularment conflictives a la nostra comarca. Per desencallar la situació, als inicis d'aquest nou mandat hi ha prevista la convocatòria d'una assemblea comarcal.

3.5.9. Terres de l'Ebre

El balanç de JEV Terres de l'Ebre (TTEE) del curs 2017-2018 és bastant negatiu perquè dels membres que hi formem part, excepte la coordinadora territorial, ningú participa de cap sectorial, ningú assisteix a cap Consell Nacional, trobada d'estiu, etc. pel fet que el 90% de les accions es fan a 200 km de distància i la majoria no es pot seguir per videoconferència.

Aquest fet fa que l'única opció sigui gastar-se 20 € i fer un viatge de més de 2 hores d'anada i de tornada per anar a una reunió o una activitat organitzada per JEV.

Durant aquest curs, no hem fet cap reunió perquè, quan s'ha proposat, la majoria no hi podia assistir i entre setmana els coordinadors no som a les TTEE. A més, els membres no estan implicats ni mostren gens d'interès, i una mostra d'això és que les dues vegades que van baixar els coordinadors va haver una sola persona amb ells.

La coordinadora segurament també hagués pogut fer més, però des de la distància és molt més complicat intentar involucrar-los i animar-los a participar activament a JEV. En conclusió, el balanç de JEV TTEE és molt negatiu ja que l'agrupació territorial existeix tot i que és com si no existís. Per això, han de canviar moltíssim les coses o, si no, per desgràcia desapareixerà.

4. Convocatòries electorals

4.1. 26J: En Comú Podem

Les eleccions generals del 20 de desembre de l'any 2015 van tenir com a conseqüència la repetició dels comicis el 26 de juny de 2016. La nova direcció tot just havia estat triada en l'Assemblea Nacional, motiu pel qual va caldre fer un Consell Nacional prematur per tal de triar un nucli electoral, tot seguint els criteris de les anteriors eleccions generals per a la seva confecció i així posar en marxa tota la maquinària electoral.

En aquella campanya vam anar un pas més enllà com a JEV ja que, no només vam fer per primer cop una campanya a les xarxes amb les sigles d'En Comú Podem, sinó que ho vam fer acompanyats de la Joventut Podem Catalunya, que tot just s'estava organitzant, i Alternativa Jove, sigles que va decidir utilitzar una de les joventuts d'EUiA. A més, la imatge gràfica va estar lligada, clarament, a la campanya d'ECP. La campanya jove va consistir en uns materials que es van repartir entre les tres joventuts, un acte central celebrat a Barcelona i una sortida conjunta a les xarxes socials, tot plegat sota el lema «Guanyem el futur. Mai més una vida precària».

La Coordinadora Nacional, Munsa Mompió, va ser la candidata jove i el número 17 a la llista, i va traslladar el missatge de JEV en diversos actes de circuit 3, com també en alguns debats. En aquest sentit i per tal de marcar el discurs abans de la campanya, també es va organitzar un acte jove de precampanya amb la diputada Aina Vidal, la senadora Maria Freixanet i la candidata jove.

ECP va revalidar els resultats electorals i, per segona vegada a la història i d'una manera consecutiva, va guanyar les eleccions generals a Catalunya. Tot i així, la candidatura de confluència estatal, Unidos Podemos, no va ser capaç d'eixamplar la base i va mantenir els mateixos escons del desembre, tot

i la pèrdua de vots. En aquest sentit, però, cal destacar que dels 72 diputats de les confluències, 69 es van unir en el grup confederal, motiu pel qual són la màxima representació de les esquerres alternatives assolida en la última etapa democràtica a Espanya.

4.2. 21D: Catalunya En Comú Podem

Catalunya va viure l'any 2017 el pitjor any polític de la seva història recent. Després de l'estrepitós fracàs de la via unilateral del Govern de la Generalitat, que va acabar el 27 d'octubre amb una suposada declaració de la República Catalana que ningú es va creure, el Govern de Mariano Rajoy va prendre la primera decisió política en relació amb el procés i va posar en marxa l'article 155, amb el suport de PSOE i C's, el qual suspenia l'autonomia catalana fins a la celebració d'unes eleccions que es van fixar aquell mateix dia per al 21 de desembre. Finalment, tots els partits van assumir aquelles eleccions i s'hi van presentar.

Catalunya en Comú s'hi va presentar, finalment, amb Podem sota les sigles de Catalunya en Comú Podem després d'unes negociacions marcades per una confluència encara en construcció i un Podem que havia patit una crisi en la seva direcció. Amb aquest complex escenari vam aconseguir que la Coordinadora Nacional, Munsa Mompió, formés part de la llista electoral amb el número 18. Per a aquestes eleccions, des del nucli de campanya i els territoris de JEV, es va preparar un circuit propi que va permetre marcar el discurs jove de la campanya per tal que la candidata jove fos present a gairebé tots els territoris on tenim militància.

En aquesta ocasió, després d'haver participat en les reunions sobre l'ideari de Catalunya en Comú, algunes de les persones de JEV que hi van assistir van acabar redactant el programa jove i una possible campanya pròpia, que va comptar amb una imatge pròpia, octavetes i un acte de circuit 1 amb Xavier Domènech, Owen Jones i Munsa Mompió, entre d'altres, a la plaça Universitat de Barcelona. Sota el lema «Les joves tenim molt en comú. El 21 de desembre els i les joves votem Catalunya en Comú Podem» va ser la primera campanya signada únicament per la marca electoral i tot i haver fet alguns intents per a una organització més important amb altres joves, els recels d'algunes organitzacions amb vista a la construcció d'un suposat espai jove en el si de Catalunya en Comú van impedir-ho.

Val a dir que com a precampanya vàrem llençar tres imatges a les xarxes que van ser la diana del processisme durant diversos dies. La campanya «Les equidistants. Ni unilateralitat ni repressió» pretenia criticar la política de bàndols i demanar que es parlessin dels problemes de les joves més enllà de les banderes, a més de ser el tret de sortida d'una nova imatge gràfica que va culminar amb el nou logotip.

Els resultats de la campanya més polaritzada de la història de Catalunya no van ser bons. Per primera vegada, un partit no catalanista, C's, va ser

la força més votada, la candidatura de Puigdemont va quedar per davant d'una ERC que tenia el seu líder a la presó i Catalunya en Comú Podem es va quedar amb només 8 diputats, empitjorant, així, els resultats de CSQEP. Va ser extremadament complicat transmetre el discurs d'esquerres en unes eleccions on es va acabar votant una bandera o una altra, afavorint les dretes d'un i altre bàndol, i repetint, pel que fa als blocs, els percentatges anteriors, que ens va fer tornar, novament, a un empat entre els uns i els altres.

5. Relacions amb ICV

La Coordinació Nacional de JEV és membre del Nucli Coordinador i de la Comissió Executiva d'ICV, té una delegació de 5 membres al Consell Nacional, a més de les persones de l'organització que són membres per agrupacions territorials. En aquest sentit, a nivell territorial i local durant aquest mandat s'han incorporat algunes persones de JEV als seus organigrames.

El moment de construcció del nou espai ha fet que els òrgans d'ICV s'anessin convertint en espais previs als del nou subjecte. Per tal de complementar aquest fet, ha existit una fluida i bona relació amb la Secretaria d'Organització d'ICV per tal d'obtenir tota la informació necessària. En aquest sentit, la nova configuració dels grups parlamentaris sorgits de les confluències també han significat un canvi en la relació amb aquells, però en termes generals ha estat amb les parlamentàries i els parlamentaris d'ICV amb els quals hem mantingut un contacte més directe i fluït, o, si més no, ens han ajudat per tal d'accedir a espais com la Comissió de Joventut del Parlament de Catalunya que estava presidida per un diputat de CSQEP.

Tanmateix, com a JEV hem assistit amb veu i vot a la Convenció del Prat del Llobregat, la qual va servir per donar una nova embranzida pensant a la construcció de Catalunya en Comú. Per altra banda, també cal destacar importants presències d'alguns membres de JEV a altres espais organitzats per ICV, com les jornades ecosocialistes, les escoles d'Estiu o l'aniversari d'ICV.

6. Relacions amb Catalunya en Comú

L'assemblea fundacional de l'espai va ser la d'Un País en Comú, el 8 d'abril de 2017, en la qual es va votar l'ideari de l'espai amb una important presència de membres de JEV. Prèviament, des de JEV es va realitzar una intensa tasca per socialitzar tota la informació amb l'organització i poder fer esmenes col·legiades, malgrat l'existència d'un sistema que obligava a fer aportacions d'una forma individual. Les nostres aportacions es van fer d'una forma transversal a gairebé tots els temes. De fet, l'única esmena nostra que va arribar viva a plenari va ser sobre la relació que cal tenir amb la Unió Europea.

Un dels temes cabdals, però, va ser el de visualitzar el nostre rebuig a l'apartat Cicles de Vida, el qual incloïa joventut amb d'altres temes, com la mort

digna o l'esport. Per això es va voler fer valer tot el bagatge, no només de la nostra organització, sinó de tot l'associacionisme juvenil. En aquest sentit es va evidenciar en una votació contrària al plenari, després d'haver intentat negociar el canvi d'aquesta part, i en la publicació d'un argumentari públic en el qual explicàvem el nostre posicionament.

En aquell procés també es va triar una direcció de transició. En aquest sentit, com a JEV només vam aconseguir, malgrat les negociacions, un lloc a la Coordinadora Nacional, que va ser ocupat per la Munsu Mompí. Aquest lloc ens ha permès, durant els mesos de construcció de Catalunya en Comú, per una banda, tenir una veu jove per traslladar les nostres necessitats i posicionaments dins del nou espai polític i, per l'altra, trencar amb els recels que altres partits polítics o persones podien tenir en la construcció d'un subjecte jove, demostrant la nostra predisposició a treballar per construir aportant valor i no des de la confrontació. En aquest sentit, la feina feta va permetre fer arribar la necessitat d'articular un espai jove i mantenir una reunió amb en Xavier Domènech a principis de l'any 2018, on vam poder traslladar les nostres idees i els nostres arguments. A més, el grup de joventut creat per desenvolupar un acte de Joventut com a Catalunya en Comú (que no va poder dur-se a terme com a conseqüència del calendari electoral), en el qual la gran majoria de persones eren de JEV, va assumir les funcions del programa i va ser l'encarregat de desenvolupar les propostes programàtiques en matèria de joventut. En aquest sentit, això ens va permetre introduir gran part de les nostres propostes i tenir un apartat propi com a joventut dins del programa.

El 22 d'abril d'aquest any es va celebrar l'assemblea organitzativa, on novament es va fer evident la forta presència de militància de JEV; en aquesta ocasió, a més, ampliada amb altres persones joves de l'espai. En aquesta, l'ideari es dotava d'una estructura nacional i desenvolupava les eines per a les organitzacions territorials i locals. Les negociacions i el paper que les persones de JEV havien assumit durant aquell últim any, malgrat l'oposició que hem trobat per la part d'alguns sectors de Catalunya en Comú, va permetre que els estatuts recollissin la necessitat de dotar Catalunya en Comú d'un espai jove, definint els seus principis més importants en línia amb els objectius marcats com a JEV en la darrera assemblea. Tot i així, l'espai jove no s'ha desplegat ni s'ha reunit ni una sola vegada, i a la única reunió de preparació que va realitzar-se al mes de juny van establir-se uns acords que, fins al moment, no s'han portat a terme per part de Catalunya en Comú.

Com a conseqüència de l'assemblea organitzativa, es van celebrar eleccions als òrgans interns. La Munsu Mompí, que havia estat membre de la Coordinadora Nacional va ser proposada per anar a la llista de l'Executiva Nacional amb l'equip de l'Ada Colau i el Xavier Domènech, mentre que l'Esther Garcia havia d'anar a la del Consell Nacional. La manca de participació i la irrupció de dues llistes polaritzades amb el tema nacional van fer que totes dues quedessin fora dels òrgans de direcció, perdent, així, l'oportunitat de poder formar part activa de l'executiva nacional que havia de desplegar els estatuts de Catalunya en Comú. Tot i així, Laura Fages va ser escollida membre del Consell Nacional gràcies al fet que anava a la llista territorial.

7. Relacions amb altres actors joves

El processisme ho ha acabat contaminant tot i ens hem trobat que algunes entitats han convertit el CNJC en un altaveu més per als objectius unilaterals del Govern de Catalunya, dinamitant així els amplis consensos que havien caracteritzat aquest organisme, que fins ara havia apostat pel debat, la reflexió i la pluralitat. Aquest fet ha impedit que es fes una necessària reflexió sobre l'associacionisme juvenil, el qual es troba en un moment complex, perdent oportunitats com les de la redacció de la nova Carta Catalana. La nostra participació ha anat de més a menys durant aquest mandat, a mida que s'anaven pervertint els seus objectius i les seves maneres de prendre les decisions. Un dels moments d'inflexió va ser el suport total a la convocatòria de l'10 sense aconseguir, ni tan sols, que aquest suport estigués supeditat al fet que el Govern donés garanties democràtiques, per posar un exemple.

D'alguna manera s'han reproduït algunes circumstàncies de menor intensitat al CJB, el qual ha seguit una línia semblant dins del secretariat, del qual no n'hem format part durant aquest mandat com a JEV. Per contra, però, ha mantingut una activitat interessant dins dels grups de treball, en els quals hem participat d'una forma intermitent durant el mandat, com ara a les Trobades d'Entitats que s'han anat organitzant.

Pel que fa a la nostra participació a la FYEG s'ha mantingut constant i hi mantenim una gran influència. Per exemple, d'una banda, la meitat de les candidatures de l'EC 2018-2019 compten amb el nostre aval com a organització; d'altra banda, el discurs sobre els béns comuns europeus que va iniciar-se a finals de l'any 2017, amb seminaris i actes amb vista a aquest mandat de l'EC, és també gràcies a la nostra feina. Durant aquest mandat hem participat com a JEV a l'European Ideas Lab (tant a l'any 2017 com a l'any 2018), a les Assemblees Generals (2016, 2017 i 2018), una participació constant a l'European Campaign Team des de la seva creació a finals de 2017 amb vista a les eleccions europees de l'any 2019, com també a l'European Green Training (amb formacions a Barcelona i a Brussel·les) i a diversos seminaris (Desmasculinization of politics l'any 2017 i European Youth Event l'any 2018). A més, hem tingut presència a l'Executive Committee durant el mandat 2016-2017.

8. Activitats i campanyes

8.1. Campanyes o activitats anuals

8.1.1. 8 de març

LLa reivindicació del 8M, Dia Internacional de la Dona, ha estat una de les principals campanyes que ha desenvolupat JEV amb un caràcter anual. La campanya del 8M de l'any 2017 va consistir en una imatge pròpia (per a les

xarxes i els adhesius) que tenia com a lema «Lluitem pels nostres drets». El feminisme sempre ha estat una prioritat per a JEV, però, a més, aquest mandat ha coincidit amb un moment clau per al moviment feminista.

El 8M de l'any 2018, de fet, es va fer la primera Vaga General de Dones a l'Estat espanyol i a molts altres països, i per aquest motiu es va voler dotar a aquesta data d'una campanya pròpia que va durar tot el mes. Més enllà de la participació i la creació d'un material per a les mobilitzacions del 8M (amb importants delegacions de JEV), es va fer un cartell propi «Som el 50% i estem carregades de raons», a partir del qual s'anaven compartint materials; entre ells, dues infografies pròpies. A més, es van realitzar tres actes, un a Tarragona sobre la bretxa salarial, un cinefòrum a Sabadell i un taller de Feminismes crítics amb l'IQ a Barcelona.

8.1.2. 14 d'abril

La proclamació de la II República Espanyola segueix sent una commemoració clau en l'activitat de JEV. Així, durant aquest mandat s'han mantingut les penjades de banderes republicanes a tots els territoris la nit del 13 al 14 d'abril. Cal destacar que, malgrat que s'han reduït els metres de bandera republicana disponibles per motius pressupostaris, s'ha aconseguit mantenir l'activitat sense perdre la centralitat que tenia gràcies als esforços realitzats pels diversos territoris de JEV.

8.1.3. 23 d'abril

L'any 2017 vam treure una imatge pròpia per a les xarxes i un punt de llibre físic que es va repartir a les diverses paradetes d'ICV, JEV o altres marques arreu del territori. Aquesta consistia en el desplegament del poema Llamo a la juventud de Miguel Hernández. Per motius pressupostaris, es va repetir la mateixa campanya l'any 2018.

8.1.4. Trobada d'Estiu

La Trobada d'Estiu ha seguit sent un punt clau en la socialització i la formació de la militància de JEV. En les tres que s'han realitzat aquest mandat hem vist com ha calgut fer alguns canvis organitzatius per tal d'ajustar-nos a la realitat econòmica de l'organització. Així, l'any 2017, per primera vegada, es podia pagar el cost real total i hi havia un màxim de places subvencionades; l'any 2018, directament, hi havia places limitades.

L'any 2016 es va fer el cap de setmana del 9 i 10 de juliol a Can Sans (Viladasens) amb el títol de «Parlem de migracions i persones refugiades». Vam comptar amb membres d'UCFiR o CCAR. L'edició de l'any 2017 va ser la del «Construïm sostenibilitat» el 8 i 9 de juliol a la casa de colònies Can Bajona (Clariana del Cardener) i va comptar amb la participació dels membres d'Aturem BCN World o CCOO. L'última edició, la del 2018, es va fer a l'Auró Natura (Llanera) amb el títol «Contra el masclisme, + feminisme», en la qual van participar les regidores de Barcelona en Comú o alguns membres d'Homes Igualitaris.

8.1.5. 25 de novembre

LL'any 2016 es va treure una campanya amb el tema «No ens tocareu més!» que anava acompanyada d'un manifest. Al voltant del 25N de l'any 2017 JEV va organitzar diversos actes al territori, un berenar amb Maria Freixanet a Sant Cugat del Vallès, una xerrada amb Júlia Mas i Maria Freixanet a Sant Adrià del Besòs, i una xerrada amb Projecte Ella a El Prat de Llobregat. A banda, cal destacar la participació a les concentracions i manifestacions del propi 25 de novembre i una campanya pròpia amb el lema «Game Over a les violències sexuals».

8.1.6. 1 de desembre

El Dia Mundial de la Sida ha comptant tots dos anys amb repartides de preservatius masculins. L'any 2016 va ser la campanya «21% d'IVA als preservatius. Seriously?», en la qual es demanava al govern central que s'abaixessin els impostos dels mètodes preventius per a les malalties de transmissió sexual. L'any 2017, per la seva banda, el lema va ser «Que no et retallin els polvos!» i feia referència a les contínues baixades del pressupost que ha patit la prevenció i la recerca contra el VIH des que governen les dretes a Catalunya.

8.1.7. Dies LGTBI

El 28 de juny de l'any 2016 va ser el primer en què es van fer calcomanies amb la bandera irisada i el lema #28JoLluito, un material que es va repetir per a la manifestació unitària de l'any 2017. El manifest de 2016 va ser sobre els binarismes, el qual va tenir continuació amb una acció directa a la Ciutadella el 23 de setembre, dia de la visibilitat bisexual. L'any 2017 es va treure una imatge pròpia a les xarxes per l'alliberament LGTBI, i una altra el 19 de setembre per l'aprovació al Congrés dels Diputats de la tramitació de la llei LGTBI.

Per al dia de la visibilitat lèsbica, el 26 d'abril, vam treure per primera vegada l'any 2017 una imatge pròpia. El 17 de maig, dia contra la LGTBIfòbia, s'han fet manifestos i imatges pròpies per tal de denunciar aquest fet, a més d'un acte el 22 de maig de 2018 a Tarragona, i un el 20 d'octubre de 2016 a Barcelona sobre famílies i joves trans.

8.2. Altres campanyes o activitats

8.2.1. Manifestacions

JEV ha seguit tenint una forta presència al carrer tot i que en aquest mandat el número de manifestacions sobre temes socials ha anat a menys. Han estat continuament una prioritat organitzativa, s'han fet convocatòries, material propi, pancartes, etc. Així, durant l'any 2016 va haver delegacions de JEV a la cadena humana contra el TTIP, a la manifestació feminista descentralitzada

a Tarragona, en la defensa de la Universitat pública o per uns pressupostos socials.

Durant l'any 2017 també vam ser presents a la Women's March contra les polítiques conservadores de Trump, a diverses vagues universitàries i educatives, a la commemoració del sisè aniversari de l'accident nuclear de Fukushima, a les del primer de maig, contra l'especulació a Barcelona, en resposta al 17A, contra la justícia patriarcal o contra el feixisme. L'any 2018 vam començar amb la manifestació a favor de la unió dels tramvies i vam seguir amb unes altres manifestacions contra els plans especulatius, com el cas de Sant Joan Despí, contra l'ofensiva d'Erdogan al Kurdistan, a favor dels presos polítics sahrauís en vaga de fam, contra la sentència pel cas Manada, contra la massacre a Gaza o pel dret a l'habitatge i per uns lloguers justos.

8.2.2. Cinefòrums

Una de les activitats que han seguit funcionant han estat els cinefòrums. Així, la sectorial de Migracions i Antiracisme va organitzar un al desembre de l'any 2016 a l'Espai Contrabandos amb un debat amb integrants del CEDAT i CCAR. Un altre, i com a resposta a un dels debats que van sorgir a l'anterior assemblea, va ser sobre el consum de carn i la sobirania alimentària a l'Espai Jove La Fontana al mes de maig de 2017, el qual després es va reproduir a altres territoris. Cal destacar que ha estat una fórmula que també s'ha seguit en altres campanyes, com la de feminismes, que s'exposen en altres punts.

8.2.3. Memòria històrica

oves d'Esquerra Verda sempre hem estat molt orgulloses i orgullosos de la nostra història i per això sempre hem reivindicat el nostre passat com una eina més per encarar el present i el futur. Per això, en les tres Trobades d'Estiu d'aquest mandat s'ha mantingut l'espai de memòria històrica, el primer any per parlar dels 80 anys del PSUC, el segon per homenatjar a l'Enric Pubill i aquest últim any sobre les dones a les Brigades Internacionals.

En aquests anys hem assistit a tots els homenatges al president Lluís Companys que han coincidit en el transcurs del mandat, com també als dels afusellats del PSUC, les Brigades Internacionals i els de Salvador Allende, tots ells amb un caràcter anual. En aquests dos últims casos, a més, cal destacar que hem passat a formar part de la seva organització, formant part activa en la recuperació de la memòria històrica i fent palès el nostre compromís com a organització.

Més enllà de les celebracions anuals s'han celebrat actes propis com el de l'agrupació del Baix Llobregat amb la visita al Refugi Antiaeri de Gavà i una xerrada amb l'Amical de Mauthausen a El Prat de Llobregat, o les comarques gironines amb les jornades de recuperació dels búnquers de Blanes. També hem contribuït, conjuntament amb l'Associació d'Expressos Polítics i l'agrupació d'ICV a Barcelona, a diverses xerrades per la memòria històrica amb referents com Maria Salvo.

Malauradament, però, també ha estat un mandat trist perquè ens ha deixat l'Enric Pubill, amb el qual vam compartir l'estrena de l'obra de teatre A voz ahogada, obra amb la qual se'l va homenatjar l'octubre passat en record a la seva incansable tasca per la memòria històrica i homenatge en el qual vam ser presents. A més, també vam participar de l'homenatge que se li va organitzar al juliol des de la comissió del 80è aniversari del PSUC i vam dedicar-li unes sentides paraules de comiat a la web de joves..

8.2.4. Made In Hipocresia

Aquest mandat es van voler recuperar les campanyes polítiques per dotar a JEV d'un discurs polític més enllà de les campanyes electorals. La de «Made in Hipocresia. Qui ven armes pot exigir la pau?» va consistir en un manifest contra la compra-venda d'armament, a partir del qual es feia un qüestionament general de les regles del joc entre Occident i Orient. En aquest marc es van llançar per les xarxes socials tres materials propis i es van compartir desenes d'articles i materials audiovisuals, a més d'una octaveta, adhesius i una web. Per altra banda, es va fer una xerrada a la UAB amb la presència de la Lurdes Vidal (IEMED) i de l'eurodiputat Ernest Urtasun.

8.2.5. Altres

Una de les prioritats d'aquesta direcció ha estat recuperar l'activitat a les Universitats. En aquest sentit, cal destacar quatre actes celebrats a quatre universitats diferents: un sobre la propietat intel·lectual a la UB amb el senador Joan Comorera; un altre amb el títol «60 anys d'UE... i ara què?» a la UPF amb la Núria Almiron i l'Ernest Urtasun; el comentat anteriorment a la UAB sobre les relacions d'Occident i les guerres, i un altre a la URV amb el títol «Canvi climàtic: podem combatre'l?», també amb la presència d'Ernest Urtasun. Tanmateix, cal destacar la presència de JEV en dues festes majors de la UAB i a la EWP.

A banda de les campanyes tradicionals, durant aquest mandat s'han incorporat imatges pròpies i manifestos per a diversos dies mundials, com el dels drets humans amb «Retallen drets socials. Retallen drets humans» o el de les persones refugiades «Acabem amb els murs». També s'ha reaccionat amb imatges o comunicats a polèmiques com les de l'autobús transfòbic de Hazte Oír o a la investidura fallida de Jordi Turull. També s'han mantingut activitats més festives, com les de la Festa Roig a Blanes.

A nivell intern, el 26 i 27 d'octubre de 2017 vam organitzar una formació interna sobre la Unió Europea i les esquerres del nostre espai en col·laboració amb GEF i DiEM25. Per altra banda, el 20 de maig de 2017 es va celebrar el 25è aniversari de l'organització amb un acte a un bar de Barcelona, en el qual es van trobar desenes de velles i noves militàncies sota el títol «Celebrem 25 anys d'incorformisme». Tanmateix va ser destacable la jornada municipalista celebrada el 2 de juny de 2018 en què en dues taules es van anar desgranant les claus amb vista a les properes eleccions i el que es pot fer des dels governs del canvi o des d'aquells grups que es troben a l'oposició.

9. Comunicació a xarxes socials

9.1. Comunicats

Durant aquest mandat ha estat una prioritat que JEV tingués una opinió pública dels temes que succeïen més enllà dels nostres debats interns. Per aquest motiu s'han intensificat els comunicats, que ens han permès ampliar les nostres argumentacions més enllà de les publicacions a les xarxes.

Així, durant l'any 2016 es van treure comunicats en relació amb l'11S, per un avortament lliure i gratuït, contra el pla Caufec-Porta de Barcelona al Baix Llobregat, en relació amb l'exposició «Franco, victòria, impunitat i espai urbà», contra la signatura del CETA, en resposta al nou govern de Mariano Rajoy, sobre els Jocs Mediterranis Tarragona 2018 o per al Dia dels Drets Humans.

L'any 2017, per la seva banda, es van publicar comunicats contra la venda d'armament a l'Aràbia Saudita, contra la presència de l'exèrcit al Saló de l'Ensenyament, contra la instal·lació del Hooters al Baix Llobregat, sobre les diverses vagues i manifestacions universitàries i estudiantils, contra la campanya transfòbica de Hazte Oír, pel Dia Mundial de l'Aigua, en relació amb el document ideològic d'Un País en Comú, contra l'energia nuclear, en suport a les mobilitzacions del Rif, a favor de la llei LGTBI, contra les càrregues policials de l'10, contra la DUI i el 155, pel diàleg i la llibertat de les empresonades, i contra el reconeixement de la capitalitat de Jerusalem.

I finalment aquest 2018 s'han publicat comunicats en relació amb els canvis ferroviaris previstos al Camp de Tarragona, contra els atacs turcs a la població kurda, sobre el lloguer al Baix Llobregat, en relació amb la reforma de RTVE, contra la sentència de La Manada, contra la investidura del President Torra, contra la massacre a Gaza, sobre la moció de censura de Mariano Rajoy, en relació amb la migració i el cas Aquarius, sobre els permisos iguals i intransferibles, i de suport a la vaga de les treballadores i treballadors d'Amazon.

9.2. Manifestos

En aquesta mateixa línia, s'han fet manifestos pels dies com el d'Europa, el 8M, el 25N, el de les refugiades, el de la visibilitat bisexual o el dia contra la LGTBIfòbia, els quals ens han servit per complementar les imatges de les xarxes socials. A banda, també s'ha utilitzat aquesta fórmula per altres temes, com per demanar la retirada i la museïtzació del monument franquista de l'Ebre, pel suport a Catalunya en Comú Podem o per la vaga feminista.

9.3. Instagram

En aquest mandat s'ha incorporat una nova xarxa social a la comunicació habitual de JEV, sumant-se a l'ús habitual del Facebook i el Twitter, on actualment tenim 433 seguidors. Tot i que hi ha molt marge de millora en l'ús d'aquesta xarxa social, la presència de JEV, com també d'alguns territoris de JEV, es considera molt positiva perquè ens ha permès arribar a un públic diferent i d'una manera més propera i amena. Aquesta via s'ha de seguir treballant i explorant per tal d'arribar a la gent jove. A totes les xarxes socials s'ha intentat mantenir una freqüència gairebé periòdica i s'ha fet difusió de totes les campanyes, activitats i actes organitzats per JEV durant aquest mandat.

9.4. Telegram

Per tal de millorar la difusió del correu de la setmana es va obrir un canal de Telegram unidireccional on es fa difusió del seu contingut, es fan convocatòries urgents i es trasllada la informació més important a la militància. D'aquesta manera s'ha volgut millorar la comunicació interna de l'organització i fer-la més accessible per a la militància. Es va plantejar també la possibilitat de fer un canal de Telegram obert a tothom per fer difusió de les xarxes i comunicats de JEV (a l'estil dels que té En Comú Podem o Catalunya en Comú), però la impossibilitat de disposar de persones que se'n poguessin responsabilitzar ha aturat la idea de moment.

9.5. Nova imatge i nou logotip de Joves d'Esquerra Verda

El canvi més important pel que fa a la comunicació per a JEV durant aquest mandat ha estat el canvi de disseny i logotip que s'ha produït. En l'anterior mandat ja s'havia constatat la necessitat de renovar la imatge, com es va fer amb la revista Jovent, però és una tasca que havia quedat pendent. Durant el mandat i amb la construcció de les confluències es va constatar que era una necessitat dotar a JEV d'una imatge més jove, propera i adequada als nous temps. Per tal de fer això possible, es va seguir la mateixa fórmula que es va utilitzar per escollir el nou disseny de Jovent uns anys enrere, és a dir, un concurs obert a totes les persones professionals que hi volguessin participar. Així doncs, el CN del mes de maig de 2017 va aprovar les bases com també la composició del jurat, format per persones militants de JEV amb coneixements tècnics i una representació de la direcció, que va donar a conèixer l'opció guanyadora a la militància al CN del mes de juliol del 2017. Finalment la nova imatge i el nou logotip es van fer públics amb la campanya pel 25N de 2017, la qual cosa va representar un revulsiu a nivell visual i va tenir una molt bona acollida.

10. Revista Jovent

En els darrers dos anys i mig de la revista Jovent, la línia editorial, com també l'estructura i el disseny de la revista, ha estat continuïsta amb l'herència del mandat assembleari anterior. En aquest sentit, malgrat haver patit una dràstica reducció de la tirada com a conseqüència de la reducció de despeses que s'ha hagut de realitzar a JEV (passant dels 15.000 als 5.000 exemplars) i havent passat d'una publicació trimestral a una quadrimestral, la versió física de la revista ha prevalgut sobre la versió web.

Durant aquest mandat, però, no s'ha pogut millorar ni replantejar la difusió de la revista malgrat la reducció de la tirada i, per tant, han continuat quedant caixes sense repartir. El consell de redacció s'ha reduït lleugerament, però ha pogut mantenir les tasques que realitzava fins al moment amb una distribució de responsabilitats molt centrada en els números físics i les diverses seccions (desdibuixant la diferenciació de l'etapa anterior entre off-line, on-line i xarxes socials). Com a nota positiva, el consell de redacció ha tingut la participació de persones no afiliades a Joves d'Esquerra Verda. A més, la revista en paper ha seguit sent una via d'afiliació com també una eina de visibilització de l'organització.

També s'ha seguit treballant en l'impuls de la web de la revista, publicant articles d'una manera pròpia més enllà de la versió en paper, especialment com a seguiment de l'actualitat, i augmentant la informació d'alguns articles de la revista en paper que han tingut una extensió més llarga a la web. Tanmateix, hi ha espai per millorar i ampliar la web de la revista i produir més i millors continguts, com també per optimitzar la difusió que se'n fa a través de les xarxes socials.

La revista, a més, s'ha obert i durant aquests dos anys i mig de confluències, Jovent ha aconseguit donar cabuda a una bona pluralitat de plomes, com també nodrir tant la web com la revista física amb alguns articles de referents i entitats situades més enllà de la tradicional esfera d'influència de Joves. Sens dubte, els reptes per al proper mandat passen per fer de Jovent una eina útil també per a la confluència i per a l'espai jove, aprofundint en la seva obertura, i, per tant, caldrà plantejar noves eines i maneres de treballar, la possibilitat de constituir-se com una organització independent i repensar la relació web-paper que existeix actualment.

11. Oficina tècnica

Els canvis durant aquest últim mandat a l'oficina tècnica i, especialment, pel que fa al personal han estat importants. Davant la situació econòmica i el deute amb ICV es va intentar que es garantís, com a mínim, el cost de les nòmines (2 jornades) per poder mantenir el volum de tasques i feines tècniques que es feien durant els mandats anteriors.

Malauradament no va poder ser. Primer, es va reduir una persona amb contracte de mitja jornada i mesos després l'altra persona, quedant, únicament, una persona tècnica a mitja jornada. Això ha dificultat el suport que s'ha pogut donar a territoris i sectorials, com també ha disminuït el volum d'activitat pel que fa a JEV nacional. Les principals tasques de l'oficina s'han centrat en l'atenció del correu i la comunicació interna, la preparació de campanyes electorals i trobades, com també la gestió de les finances i subvencions. La manca de recursos econòmics també ha impedit tenir un reforç durant el procés assembleari actual com s'havia fet anteriorment.

A més, durant aquest mandat no hem tingut cap alumne en pràctiques a l'oficina ja que, tot i mantenir la possibilitat oberta amb les diverses universitats amb les quals col·laborem, finalment cap persona s'ha interessat per realitzar les pràctiques amb nosaltres. De totes maneres, per aquest proper curs hi ha prevista la incorporació d'una alumna de la UAB en pràctiques.

Així doncs, les persones que han estat al capdavant de l'oficina tècnica han estat, en primer lloc, l'Albert Queiruga, company de Blanes que va incorporar-se com a suport durant l'anterior assemblea i que finalment va ocupar la plaça de tècnic fins a principis d'aquest any 2018. Aquest mes de març va entrar com a tècnica la Sílvia López, companya de Castelldefels. Ambdós han hagut d'assumir un gran nombre de tasques i feina que anteriorment estava repartida entre més persones i, per tant, cal fer arribar el nostre agraïment per la seva feina i dedicació, com també per tot el que han fet per aconseguir que molts dels objectius plantejats hagin pogut ser una realitat durant aquest mandat.

02.

Teixim una Europa social des del municipalisme

1. Joves d'Esquerra Verda.	
Una eina per transformar	31
2. Joves i dignes	32
2.1. Ens volem emancipar	32
2.1.1. Feina digna per a una joventut digna	33
2.1.2. Conquerim l'habitatge	34
2.1.3. Defensem allò públic	36
2.2. Ens volem lliures de violències	39
2.2.1. Cap a la societat feminista	39
2.2.2. Per la diversitat afectivo-sexual i d'identitat, i expressió de gènere	39
2.2.3. Plantem cara al racisme	40
3. Recuperem el projecte europeu	40
3.1. Cap a una Europa garant dels nostres drets i llibertats	41
3.2. Una Europa per a totes les persones: terra d'acollida	42
4. Alternatives des dels nostres municipis per construir l'Europa social	43
4.1. Els drets socials per davant: lluitem des dels municipis per defensar-los	43
4.2. Parlem de sobirania: del municipi a Europa	44
4.3. Els municipis de la gent	46
4.3.1. Un nou model local	46
4.3.2. Per una gestió pública	47
4.3.3. Emancipar-nos als nostres municipis	47
4.3.4. Educació en el món local	48
4.3.5. Municipis feministes	48
4.3.6. Pobles i ciutats d'acollida	49
4.3.7. Municipis sostenibles	49

1. Joves d'Esquerra Verda, una eina per transformar

La militància de Joves d'Esquerra Verda ens organitzem per fer-nos fortes i forts en la lluita pels nostres drets i llibertats. Volem construir un món on totes les persones siguem capaces de desenvolupar els nostres projectes de vida d'una manera autònoma, tot aportant a la societat el millor de nosaltres mateixes. El sistema capitalista s'alia amb les estructures del patriarcat i els discursos cisheteronormativistes, individualistes, capacitistes, etnicistes i eurocèntrics per fer-nos creure que només hi ha una manera de viure i veure el món. La classe treballadora és explotada en benefici d'uns pocs, tot seguint les lògiques del lliure mercat on el benefici i l'especulació d'uns pocs es posen per davant dels drets de la gent comuna. Es contamina el medi ambient des d'una òptica egoista i productivista, els recursos naturals del planeta estan sent sobreexplotats fins al punt que ja estem patint l'impacte del canvi climàtic amb unes oscil·lacions tèrmiques extremes i uns fenòmens meteorològics brutals. A més, a nivell social, es nega i es persegueix tot allò que surt fora d'una norma masculista, etnocèntrica i LGTBIfòbica, i quan no, se la sotmet a la lògica capitalista buidant-la de contingut (purple washing, pink washing, etc.). En definitiva, es posen per davant els interessos de les elits per mantenir el seu poder, deixant de banda els drets i llibertats de la majoria de la població. Nosaltres estem convençudes que amb el repartiment de la riquesa i del treball la societat avançarà cap a un horitzó d'igualtat, imaginant-nos fora dels rols de gènere normatius, binaris i limitants, i fora dels estigmes i els prejudicis xenòfobs, i aconseguirem anar més enllà i descobrir el nostre potencial com a persones i com a societat.

Joves d'Esquerra Verda som l'organització dels i les joves catalans i catalanes que tenim Memòria Històrica, que lluitem contra l'oblit fent valer les lluites antifeixista i internacionalista, i ho fem fugint del folklore i la idealització romàntica. Sent conscients de la nostra tradició, que es remunta a les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, referent juvenil del PSUC, entomem amb il·lusió i amb molta responsabilitat el moment que ens està tocant viure i, per tant, sabem la importància que té treballar d'una manera conjunta amb persones i col·lectius que comparteixen els nostres objectius. La tradició del nostre espai polític es caracteritza per ser capaç de reinventar-se, tot mantenint allò que ens és valuós i, sobretot, útil, i també aprenent i integrant allò nou que ens permet treballar i posar-nos al servei de la majoria social d'una manera eficaç, partint d'una anàlisi acurada del context polític. Per això mateix, aquest document polític té l'ànim de dotar-nos d'un discurs i servir-nos d'eina de debat per estar preparades i preparats per a les properes eleccions municipals i europees en un context en què la nostra feina ja fa temps que va molt més enllà de la nostra organització juvenil i el nostre partit de referència. Busquem construir en comú un relat sòlid sobre el qual puguem caminar cap a una organització dinàmica que sigui capaç de donar resposta a les necessitats del jovent d'esquerreres, feminista i ecologista de Catalunya.

La nostra organització és profundament municipalista. Concebem el món local com la última línia de defensa i la primera de construcció, des de la qual la ciutadania ens podem protegir del neoliberalisme que ens desposseeix dels nostres drets, fruits d'anys de mobilitzacions i reivindicacions. El món local és també on es materialitzen les desigualtats socials i, per tant, l'espai on volem començar a vehicular les nostres lluites. Alhora, sabem que existeix una classe financera transnacional que ja fa temps que actua molt per sobre de les fronteres dels estats. Per aquest motiu, cal que totes les persones ens aliem i siguem capaces de crear projectes transnacionals que serveixen de contrapès al poder del neoliberalisme global. Hem de construir espais de reconeixement mutu i trobada on, des de la solidaritat i la democràcia, onegi una bandera comuna de defensa dels drets socials, el respecte al medi ambient i de defensa d'una societat lliure de violències i discriminacions de qualsevol tipus.

El nostre europeisme és crític perquè som conscients que, a dia d'avui, el projecte europeu actua com un club d'Estats, immune a qualsevol tipus d'autocrítica, i cada cop més ancorats a la dreta. Tanmateix, sabem que només des d'una reforma en profunditat de les institucions europees (en matèria fiscal, laboral, ambiental, de gènere, etc.) aconseguirem avançar en drets i evitar seguir governats per les grans multinacionals i els seus lobbies. El nostre europeisme també és descentralitzador perquè no és possible que el sud i l'est d'Europa siguem la mà d'obra barata de la Unió.

Necessitem unes institucions europees supranacionals que siguin representatives de la ciutadania, que vetllin per ser properes a la població. Cal que fem créixer la doble vessant municipalista i europeista, que donem centralitat a aquest projecte polític transnacional, tot fent créixer el sentiment de fraternitat, des de les nostres idees progressistes per lluitar contra els poderosos.

Ara mateix, però, la UE és un club d'Estats, reticent a qualsevol tipus d'autocrítica, situació molt preocupant si tenim en compte els grans desastres i reptes que afronta tant a nivell intern com a nivell extern. Cal que fem créixer el doble vessant municipalista i europeista, que donem centralitat a aquestes concepcions polítiques des de les nostres idees progressistes per lluitar contra els poderosos.

2. Joves i dignes

2.1. Ens volem emancipar

Tot i que resulta complex establir un any concret per assenyalar l'inici de la darrera crisi, hi ha un consens que el situa entre l'any 2006 (amb el col·lapse de la bombolla econòmica als EUA) i l'any 2008 (en són els majors exponents les crisis borsàries dels mesos de gener i octubre d'aquell any). Aquesta crisi continua condicionant avui dia la vida de molta gent, especialment de les

persones joves. Formem part d'un grup de població que sent a dir, en una època tan decisiva com és la joventut, que viurem pitjor que els nostres pares i mares. Cal ser conscients de les conseqüències culturals, econòmiques i socials d'aquest relat en les nostres vides, analitzar les males polítiques que s'han volgut dur a terme per intentar pal·liar, aquesta situació i tenir un ànim de proposta i de lluita per protegir els nostres drets.

Tristament, veiem que la precarietat que s'enunciava com una qüestió passatgera, pròpia només de la joventut, ha vingut per quedar-s'hi i s'ha instal·lat d'una manera generalitzada al mercat laboral. Tot i això, no ens resignem: som conscients que aquesta situació no és inevitable, que hi ha una agenda ideològica de dretes que pretén treure rèdit de la crisi i és que, mentre la gent pobre és cada cop més pobre, les grans fortunes augmenten. Per això, no ens quedem de braços plegats i diem ben clarament que hi ha una alternativa, que la crisi és una estafa perquè uns pocs s'enriqueixin i ens manllevin els drets laborals sota un relat de culpabilització en què s'ha afirmat sense rubor una gran mentida, que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats.

2.1.1. Feina digna per a una joventut digna

La taxa d'atur al conjunt de la UE, segons les dades d'Eurostat del mes de juny de 2018, és el 6,9% (i el 8,3% en el conjunt de la zona euro). Aquesta dada, però, no reflecteix una realitat molt preocupant i és que les pràctiques sense sou i els contractes de zero hores o flexibles, a part d'esborrar la realitat de la precarietat per la qual estem passant, no representen de cap manera una eina per a la nostra emancipació. A més, la situació laboral de les persones joves és molt desigual segons la zona de la Unió en què resideixin. De fet, els països que tenen les taxes d'atur juvenil més altes són, precisament, Espanya, Itàlia i Grècia. No és possible tirar endavant un projecte transnacional de la importància de la UE sense fer front a la precarietat i l'atur a nivell global, però especialment entre les persones joves. Al cap i a la fi estem parlant d'una generació sencera que està quedant exclosa del sistema, cosa que afecta tant a la seva vida com a la societat; doncs, com sabem, molts drets i moltes prestacions depenen del treball de manera que, en quedar exclosos del mercat laboral, es retalla aquesta ciutadania i es converteix a les persones joves en ciutadans de segona.

La desigualtat entre les diverses zones de la UE pel que fa a matèria laboral posa de manifest que la integració europea és quelcom en què no s'ha treballat d'una manera profunda i que s'ha basat quasi exclusivament en una unió econòmica entre Estats. Compartim moneda (fins i tot amb països que no formen part de la zona euro) i mercat, i, anant un pas més enllà, compartim referents i valors culturals, experiències, compartim una història i, sobretot, hem de voler compartir un futur, però les desigualtats entre el centre i la perifèria no ens permeten construir una base igualitària sobre la qual puguem avançar. Per no deixar ningú enrere, és cabdal que es doni als drets laborals la centralitat que tenen. A hores d'ara, les empreses tenen una total llibertat per traslladar els centres de producció allà on els costos laborals són més baixos i

per moure les seues fiscals a països amb baixa tributació. De la mateixa manera que si hi ha una moneda compartida, hi ha d'haver una política fiscal única, si el mercat laboral és únic, hem de compartir unes mínimes condicions laborals arreu de la Unió. Calen mecanismes efectius perquè els Estats compleixin el que marca la Carta Social Europea, com ara que el salari mínim sigui el 60% del salari mitjà del país (que a Espanya hauria de ser de 1.126 euros). En demanar això, estem movent una peça clau en la lluita contra el capital i per això és imprescindible l'organització en els llocs de feina, amb experiències com el sindicalisme confederal internacional, els comitès d'empresa europeus o les vagues a nivell europeu. Cal treballar discursos i experiències per reivindicar i posar en valor la importància de dignificar la vida de la gent jove arreu de la UE sobre la base d'una feina digna.

Des de Joves d'Esquerra Verda rebutgem les «noves» formes d'explotació, la temporalitat, les fórmules de becaris i contractes en pràctica, la cessió il·legal de treballadors i treballadores, els contractes a zero hores i contractes flexibles que, a més de condemnar-nos a la precarietat i a la inseguretat social i econòmica, no ens permeten organitzar-nos als nostres llocs de feina a Catalunya. Les persones joves, a més, cobrem entre el 40 i el 50% menys que els companys i companyes que porten més temps en el mateix lloc de feina. Aquesta situació de precarietat fa que, fins i tot tenint feina, els recursos econòmics siguin minsos, situació que allarga l'edat d'emancipació i fa que pugi la taxa de risc de pobresa entre la gent jove, que actualment se situa vora el 27%, gairebé deu punts més per sobre que a l'inici de la crisi. Per posar remei a aquesta situació, cal fer polítiques que canviïn el conjunt del model laboral, basant-nos en la solidaritat intergeneracional i millorant les condicions del conjunt de treballadors i treballadores protegint les lleis que blindin la negociació col·lectiva, i donant eines als diferents agents sindicals que la porten a terme.

2.1.2. Conquerim l'habitatge

En un dels països on la bombolla immobiliària va fer més negoci, ens trobem amb un escenari desolador: la desregularització (i la promoció de pràctiques especulatives per part d'institucions públiques amb mesures de crèdit extremadament fàcil), la gairebé nul·la construcció d'habitatge protegit (recordem que a Espanya només l'1,5% del total del parc d'habitatge està dins del règim protegit) i la posterior venda d'una gran part d'aquest a fons voltors deixa la classe obrera desprotegida davant qui vol treure profit i fer negoci d'un dret bàsic com és l'accés a l'habitatge. En el cas de les persones joves, a més, ens impedeix iniciar els nostres projectes de vida, eternitzant així el moment d'emancipar-nos i creant una gran frustració. El propi mercat, ja en un inici, ens situa en la falsa dicotomia de lloguer o compra quan ambdues estan contaminades per la mateixa especulació, una especulació que durant la crisi es va paralitzar, però que ara torna a fer de les seves, inflant preus i les butxaques del mateix capital que dia a dia ens precaritza. Sembla que no s'hagi après res del nostre passat més recent i tornem a ser davant una bombolla, aquesta vegada la dels preus dels lloguers. Després de la bombolla de 2008, el mercat hipotecari va minvar i els bancs es van trobar que tenien

un estoc considerable de pisos buits que no podrien vendre. Tenint en compte que els bancs havien estat rescatats amb diners públics, creiem que s'hauria d'haver fet una política valenta, en què no prevalgués l'interès privat per sobre del bé comú i, per tant, aquelles habitatges haurien d'haver servit per ampliar el parc públic d'habitatge que, com ja hem apuntat, és molt escàs. Sota una lògica neoliberal, l'especulació es va traslladar de les hipoteques al lloguer, escurçant la durada dels contractes de lloguer i oferint beneficis fiscals a les SOCIMI (Societats Anònimes Cotitzades d'Inversió en el Mercat Immobiliari). En lloc d'apostar, per tant, per una política intervencionista al servei de la gent, el govern del PP va apostar que s'autoregulés el mercat, esperant que augmentés l'oferta d'habitatge i que baixessin els preus. En canvi, ens trobem que l'oferta no ha augmentat pas, però els preus ho han fet. Aquesta situació és paradigmàtica en la gestió que s'ha fet des de la dreta amb la crisi: ja l'any 2008, quan des d'ICV es va avisar dels perills de la bombolla immobiliària, no es va fer res per aturar la situació, confiant cegament en el mercat en lloc de protegir les persones.

A més, les polítiques neoliberals del govern del Partit Popular van incentivar encara més l'augment en el preu dels habitatges de lloguer, perjudicant així els inquilins i beneficiant els propietaris, especialment els grans tenidors i la banca, que va poder quedar-se amb tots aquells habitatges, els propietaris dels quals havien estat desnonats, la qual cosa va generar un parc d'habitatges buits que acaba derivant en una oferta reduïda i una demanda induïda. La LAU (Ley de Arrendamientos Urbanos) va ser reformada el 2013 i va desregular el mercat de l'habitatge, permetent augmentar sense límits els preus dels lloguers en finalitzar els contractes, reduint la durada dels mateixos 3 anys i perjudicant a les famílies, i especialment als i a les joves a qui s'ha dificultat d'aquesta manera l'accés a l'habitatge. Si els organismes internacionals recomanen una despesa del 30% dels ingressos de la gent per a l'habitatge, a Catalunya ens trobem en què s'hi està dedicant el 60%.

Les joves reclamem el nostre dret a un habitatge digne, un habitatge assequible que no representi més del 30% de la nostra renda i ens garanteixi poder emancipar-nos. Per això, és imprescindible que s'obrin línies de finançament públic suficient del govern central perquè tots els ajuntaments i comunitats autònomes augmentin el seu parc d'habitatge públic per garantir l'accés a l'habitatge social i, alhora, augmentar l'IBI als pisos buits i dotar als ajuntaments d'eines per posar aquests pisos a disposició del mercat. En els últims temps hem assistit a les lluites de moviments socials que han estat capaços de vehicular demandes populars i teixir discurs al voltant del dret a l'habitatge. Tant la PAH des de fa gairebé 10 anys com més recentment el Sindicat de Llogaters veiem com entre els veïns i les veïnes es creen xarxes de solidaritat per defensar-se, formar-se i fer front a aquesta situació de vulnerabilitat. L'experiència de la defensa del dret a l'accés a l'habitatge és un bon exemple que ens ha de servir per articular les lluites responenent a les realitats concretes, als problemes que ens envolten, per proposar polítiques i alternatives a l'hora de millorar la vida de la gent.

2.1.3. Defenseu allò públic

L'existència de l'estat del benestar és un valor que cal preservar a Europa. Les retallades, tret identitari de la dreta neoliberal i conservadora europea, dutes a terme amb el beneplàcit del socioliberalisme disfressat de socialdemocràcia, es tradueixen en una retallada de drets de la classe treballadora. Així doncs, ens trobem en un escenari on el capital li va menjant terreny a l'estat i aquest, passivament, a més de reduir la protecció social, decideix dur a terme una política proteccionista només per salvar els bancs i no les persones.

En conseqüència, l'accés als serveis públics no ha estat garantit per l'Estat en aquest context de crisi en la mesura que ho hauria d'haver fet. Ho veiem en les dades de desigualtat social, per exemple. La reforma laboral aprovada per la majoria absoluta del PP i amb el suport de l'antiga CiU l'any 2012, sumada a la del PSOE de 2010, van profunditzar la precarietat i la devaluació salarial. Degut a aquestes polítiques, els col·lectius socials més desfavorits econòmicament veuen com minven més les transferències socials que han de pal·liar els efectes de la desigualtat creixent. Davant aquesta política d'austeritat mal entesa, les classes populars acaben patint els efectes de no mantenir el finançament i les polítiques necessàries per al correcte manteniment i aprofundiment dels serveis públics mentre que les capes socials més enriquides poden evitar veure's afectades per les retallades pel fet d'accedir a alternatives privades. Al cap i a la fi, doncs, s'acaba creant més i més desigualtat social en no protegir el que és de totes i tots: el nostre benestar. Un cop més, el capital empitjora les nostres condicions de vida segons la nostra renda i segons el nostre origen. Cal que tinguem clar i que reivindicuem que garantir l'accés als serveis públics acaba repercutint d'una manera positiva al conjunt de la societat i no pas solament a cadascun dels individus que en formem part.

Des de Joves d'Esquerra Verda reivindicuem el paper dels serveis públics com a factor decisiu perquè les classes populars puguem tirar endavant les nostres vides. Ens referim a l'educació i a la sanitat públiques com a base primordial, però també a tota la xarxa de serveis públics que garanteixen el nostre benestar, tot allò que permet que ningú en quedi exclòs, des dels serveis socials municipals, les ajudes a les persones dependents, les xarxes de transport públic i altres. Tots aquests serveis públics, que hem guanyat a base de moltes lluites, són drets; més que serveis són drets i són els que, des d'una perspectiva d'esquerres, defensem i volem que avancin per posar-se al servei de la ciutadania de la manera més eficient possible, actualitzant-se amb els avenços científics, mèdics i socials per tal d'oferir sempre el millor servei, doncs entenem que les millores en el camp de la recerca han de repercutir en el nostre benestar.

EDUCACIÓ

Com a persones joves, gran part dels nostres espais de socialització són en la comunitat educativa. Ja sigui a l'institut, la Universitat o els

centres de Formació Professional, pel que fa a l'educació formal, però també en els espais no formals d'associacionisme educatiu i de lleure, els i les joves tenim els nostres punts de trobada, els que acaben sent les nostres primeres experiències de vida en comú al marge de les nostres famílies. Des de Joves d'Esquerra Verda creiem que allò millor és apostar per un model d'educació al llarg de la vida, basat en els valors de la cultura de la pau i la cooperació, i no pas en la competició. Apostem per una educació pública i de qualitat. Des dels 0-3 anys fins a la formació post-obligatòria, no podem permetre que ningú es quedi fora.

La tarifació social pot ser una bona alternativa per a les etapes no obligatòries: en el cas de les llars d'infants, que són competència de la Generalitat, però de les quals els ajuntaments es fan càrrec, s'ha explorat amb èxit aquesta experiència a ciutats com Barcelona. Pel que fa a la Universitat, existeix un debat dins el propi moviment estudiantil sobre si el millor model seria tendir a la gratuïtat independentment de la renda o bé, tal i com defensa la nostra organització, aplicar un sistema progressiu, on les persones amb més renda paguessin més i les persones amb menys recursos no només estiguessin exemptes de pagar, sinó que fins i tot percebessin beques salari o ajuts en matèria de transport, habitatge, etc. Aquest debat de fons ens permet posar sobre la taula què entenem per Universitat i quina concepció en tenim si bé considerem que totes i tots hauríem de passar per la Universitat, sufragada pel conjunt de la ciutadania, o bé si, tot i sempre garantint-hi l'accés a tothom qui així ho desitgi, concebem la Universitat com quelcom opcional. El que és evident actualment, però, és que vivim en la comunitat autònoma amb les taxes més altes de tota Espanya, la qual cosa converteix la xarxa d'universitats catalanes en una de les més cares d'Europa. Cal retornar als preus d'abans de la darrera pujada de taxes universitàries, com també tornar a baixar els preus de les taxes de la Formació Professional. Pel que fa a aquesta darrera, a més, cal caminar cap un model en què no es consideri aquest tipus de formació post-obligatòria com quelcom de segon nivell que garanteixi una formació professional de qualitat i digna que ajudi a l'estudiant a adquirir les competències requerides en l'itinerari formatiu i que lluiti contra la taxa d'abandonament derivada per la manca de recursos i també per una mala construcció de mecanismes i polítiques educatives.

Finalment, centrant-nos en l'educació obligatòria, s'ha d'apostar per acabar amb la doble xarxa pública i concertada, un dels principals problemes a Catalunya. L'escola concertada és educació privada, moltes vegades religiosa, que segrega per raons econòmiques i socials, i que moltes vegades està al marge de la coeducació apostant per segregar l'alumnat per raons de gènere, sufragada amb fons públics; l'etiqueta de «concertada» tan sols assenyala que un centre, en definitiva privat, està rebent fons públics. Apostem, per tant, per una escola catalana pública, laica, que garanteixi la igualtat d'oportunitats i amb un currículum basat en la coeducació, la convivència i l'educació en igualtat, eina cabdal per superar els estereotips de gènere.

SANITAT

Des de l'inici de les retallades en matèria de drets socials dutes a terme des que la dreta va tornar a governar Catalunya l'any 2010, l'àmbit de la sanitat ha estat un dels més afectats, no només van disminuir els professionals, van empitjorar les seves condicions laborals, es van produir tancaments i privatitzacions de plantes senceres d'hospitals i de serveis, sinó que fins i tot es va pretendre introduir canvis en la pròpia concepció de la sanitat i les cures, arribant-se a proposar, per exemple, el copagament a través de l'euro per recepta l'any 2012 (no només es va posar fi a tal pràctica, sinó que els diners cobrats van ser retornats). Aquesta iniciativa tan injusta és un bon exemple del que la dreta entén per sanitat: quelcom que és un luxe. L'accés a una sanitat pública i universal és, per tant, un dret que no podem donar per fet: la història ens demostra que la dreta aprofitarà qualsevol moment per fer de la nostra salut un negoci i, per tant, una font de desigualtats.

Entenem per salut, a més, no només el benestar físic, sinó també el mental i emocional. La principal causa de mort prematura entre les persones joves de Catalunya és el suïcidi, lligat estretament a la salut mental i emocional. De fet, més del 20% de les visites al metge del jovent català és per casos d'ansietat o depressió. Des dels problemes econòmics fins l'abús de drogues, passant per les barreres al sistema de salut, ser víctima de racisme o LGBTIfòbia, entre d'altres, són alguns dels factors de risc que assenyalava el CNJC l'any 2016. Veiem, doncs, que no es tracta de quelcom personal, sinó que la salut i el benestar mental es veuen condicionats per factors econòmics, de diversitat i, en definitiva, socials i col·lectius. Cal que creem espais segurs i xarxes i protocols de detecció, i lluitem contra l'estigma de les malalties mentals i emocionals i que reivindicuem que la salut mental també és salut.

Les retallades i en general el desmantellament i l'oblit dels serveis socials, i de tot allò que és públic neix d'una concepció determinada contra la qual hem de lluitar. Les forces polítiques de dretes, de la mà de les elits socials i econòmiques, han anat organitzant-se al llarg de la història per mantenir els seus privilegis ja que qualsevol conquesta popular (perquè és el que són els serveis públics, no ho oblidem) fa tremolar la seva condició d'explotadors. No només sabem que garantir l'accés a tot el sistema de serveis públics és allò socialment més just i el que ens permet lluitar contra les desigualtats, sinó que sabem també que és l'opció econòmicament més eficient. Per això ens organitzem en els nostres pobles i les nostres ciutats per defensar el que és nostre. Per això ens organitzem en els nostres pobles i les nostres ciutats per defensar el que és nostre. No només sabem que garantir l'accés a tot el sistema de serveis públics és allò socialment més just i el que ens permet lluitar contra les desigualtats, sinó que sabem també que és l'opció econòmicament més eficient.

2.2. Ens volem lliures de violències

El sistema en què ens ha tocat viure es recolza per mantenir-se en tot tipus d'opressions que ens fan més vulnerables. Les dones, les persones d'origen i ètnies diverses, la gent que no és heterosexual, els i les trans*, les persones amb una diversitat funcional en moltes de les seves formes, en definitiva, totes aquestes identitats, que moltes vegades interseccionen entre elles i amb la classe social, són susceptibles de ser oprimides sota discursos normatius. Des de Joves d'Esquerra Verda volem trencar el discurs normatiu que crea les dinàmiques d'opressió. Volem que totes les persones visquin lliures i en plenitud, volem fer de les nostres ciutats i els nostres pobles espais de trobada i reconeixement que s'allunyin de les jerarquies i els abusos de poder.

2.2.1. Cap a la societat feminista

En els últims mesos hem assistit al creixement del moviment feminista a nivell mundial i, especialment, a Espanya, com hem pogut observar en les mobilitzacions del 8 de març i en les protestes de les dones davant la sentència de La Manada. Aquesta crescuda, a més, ha estat protagonitzada per moltes persones joves: noies feministes acompanyades i recolzades a més per amics, companys i germans. Totes i tots som conscients de la millora que representaria per al conjunt de la societat acabar amb les opressions (econòmiques, laborals, sexuals, psicològiques, mèdiques, socials, etc.) que patim les dones pel simple fet de ser-ho. El moviment i les idees feministes, a més, ens demostren com podem canviar la vida de la gent des de l'àmbit de la política. Les propostes feministes ens permeten fer palès com es pot apostar per una societat diferent; per exemple, el permís de maternitat i paternitat intransferible representa un canvi de paradigma pel que fa a la implicació en la criança dels infants en famílies heteroparentals, una oportunitat per desfer el discurs que marca aquesta activitat com quelcom reservat exclusivament per a les dones.

2.2.2. Per la diversitat afectivo-sexual i d'identitat i expressió de gènere

Quan parlem del col·lectiu LGTBI+ i l'avenç en el reconeixement de la seva diversitat a Europa, ens trobem amb un balanç agredolç i desigual. Actualment, a països com Polònia i Hongria, governats per l'extrema dreta i el populisme neoconservador, s'estan vulnerant els drets i la llibertat del col·lectiu LGTBI+. A Rússia trobem el cas més extrem, tant amb una llei específicament homòfoba i contra les organitzacions de drets humans, com amb el segrest, la tortura i l'assassinat que s'hi produeixen.

Per altra banda, s'estan donant petits passos a Alemanya, on s'ha legalitzat recentment el matrimoni entre persones del mateix sexe, o a regions com Catalunya, on es va aprovar una llei pionera contra l'LGTBI-fòbia.

Des de Joves d'Esquerra Verda considerem que encara queda molta feina per fer, tant al conjunt d'Europa com als nostres pobles i ciutats, per acabar

amb la visió cisheteropatriarcal imperant. Cal anar construint per mitjà d'una educació respectuosa i inclusiva, d'una legislació favorable en tots els àmbits i des de la lluita al carrer i les institucions contra l'ofensiva neoconservadora per arribar a la igualtat real i efectiva de totes les persones LGTBI+. No ens resignem, volem aconseguir que tothom pugui expressar el seu gènere i visqui la diversitat afectivo-sexual d'una manera plena i lliure arreu.

2.2.3. Plantem cara al racisme

No hi ha cap excusa per tolerar cap discurs racista de qualsevol tipus. La discriminació per raó d'origen, d'ètnia o de confessió religiosa es manifesta també en tots els àmbits de les nostres vides, arribant a extrems d'endoracisme, entès com l'odi i la discriminació cap a un mateix per raons racials, religioses o culturals. Ni als llocs de feina ni al carrer, ni a l'associacionisme ni en cap espai podem permetre'ns que hi neixi la llavor de la discriminació. Creiem, a més, que s'han de fer canvis pel que fa a la legislació per aconseguir que les persones d'origen migrant tinguin dret a la plena ciutadania, que hi puguin participar a través del sufragi actiu i passiu, que es garanteixi l'accés a totes les prestacions socials i serveis públics per paliar els efectes de la desigualtat. Joves d'Esquerra Verda és una força antiracista que lluita per la inclusió de totes les persones. La inclusió no és suficient si es fa dins d'una societat racista. Per això apostem per processos bilaterals d'acostament intercultural que ens permetin crear uns espais públics i unes experiències culturals que ens incloguin a totes i tots i, per tant, fugim de paternalismes i concepcions etnocèntriques.

3. RECUPEREM EL PROJECTE EUROPEU

3.1. Cap a una Europa garant dels nostres drets i llibertats

En un escenari posterior a la crisi, on l'austeritat ha estat imposada des de les esferes més altes d'Europa, l'extrema dreta ha aconseguit fer-se un lloc en gairebé totes les cambres legislatives europees, tant en els Estats membres com a nivell supraestatal. Prenent l'austericidi de drets i la falta de democràcia dins la UE, aquestes forces han fet servir un discurs nacionalpopulista per dirigir el descontentament de la ciutadania contra la resta d'Europa. Així, mentre les institucions europees s'emmirallen en representants de les elits a nivell nacional, l'extrema dreta va estenent un discurs que ens recorda les èpoques més fosques de la nostra història recent. Aquesta dicotomia entre els uns i els altres posa en risc la viabilitat del projecte europeu i ja està empitjorant la vida de les dones, les persones migrades i amb un origen divers, les persones del col·lectiu LGBTI, els drets laborals de les treballadores i, en general, el benestar de qualsevol identitat subalterna.

Cal apostar per l'empoderament de la ciutadania europea i per crear un marc transnacional que permeti treballar la solidaritat i el reconeixement mutu entre les persones que hi vivim per tirar endavant, sense deixar-nos ningú

enrere, i combatre les desigualtats presents dins la mateixa UE, no només entre classes, gènere, persones racialitzades i no racialitzades, sinó també a nivell geogràfic, especialment entre el centre i la perifèria (el sud i l'est). Hem de fer front no només al discurs de la dreta neoliberal que assegura que l'únic camí és obeir el mercat a costa de perdre els nostres drets, sinó que també hem de lluitar contra els populismes nacionalistes excloents i euroescèptics.

El fet que les classes populars no reconeixin com a propi aquest projecte transnacional alimenta el monstre de l'extrema dreta identitària i és el nostre deure fer valer el discurs internacionalista, d'unió de les classes populars per enfrontar-nos no només a les elits financeres i els seus representants, sinó també a aquestes forces reaccionàries que ens volen dividir. Davant d'aquesta situació, però, veiem que la UE, en lloc de dur a terme polítiques per apropar-se a la gent comuna d'arreu, continua dictant una agenda neoliberal que ignora les nostres necessitats i alhora no planteja una reforma democratitzadora de les seves institucions. L'extrema dreta es proclama antisistema amb eslògans populistes que aparentment pretenen empoderar la gent, però no són més que forces reaccionàries al servei del capital que fonamenten el seu discurs en fer créixer el conflicte tot apellant sentiments d'odi cap aquell que és diferent i vulnerable, tot sacralitzant els temps passats sobre la base de discursos essencialistes i excloents que estan basats en prejudicis. Plantar cara a l'agenda neoliberal i proposar una agenda social i democratitzadora en les institucions de la UE passa per rebutjar qualsevol miratge que ens ofereixi el retorn a la concentració nacional, l'odi a l'altre i l'exclusió.

En aquest sentit és imprescindible bastir una Europa que tingui tolerància zero davant qualsevol moviment o Govern que posi en dubte els Drets i Llibertats de la ciutadania i el respecte cap als Drets Humans. La Unió Europea, si realment vol mantenir-se fidel a la seva essència fundadora, com a garant de la Pau i la Democràcia, ha de confrontar sense por a tots els governs que posen en dubte no només l'Estat de Dret imprescindible per al manteniment d'un sistema democràtic, la separació de poders, la llibertat de premsa o Drets inalienables com l'avortament o el matrimoni entre persones del mateix sexe, entre molts d'altres que recentment s'han vist en perill i atacats per diversos Governos de països conformatos de la UE, com els de Polònia, Hongria o Itàlia. El projecte d'integració europea no s'entén si encobreix, blanqueja i legitima les polítiques d'aquest caire. Cal, doncs, una oposició frontal i sense matisos per part de les institucions europees perquè esdevinguin d'una manera efectiva garants dels drets i les llibertats de tota la ciutadania europea, independentment del seu Estat de residència.

D'altra banda, les demandes de més democràcia, més participació i més transparència a nivell polític i institucional s'han de tenir en compte i han de ser satisfetes, primer de tot perquè són totalment legítimes i hem de celebrar la participació ciutadana en la política; i en segon lloc, perquè més distanciament entre la política i la ciutadania va acompanyat del preocupant ressorgiment, al qual ja hem assistit, de l'antipolítica, el populisme de dretes i

els discursos més reaccionaris; aprofundir, per tant, en la democratització de les institucions europees és quelcom imprescindible per a la supervivència del projecte comú europeu. Cal enfortir les polítiques globals i no pas minvar-ne la prevalença, en la nostra societat. Hem de donar resposta a les necessitats i les aspiracions en matèria de millora democràtica i participació en els nivells més propers a la ciutadania i, alhora, teixir aliances a nivell global. Necessitem un canvi a tots els nivells per protegir els nostres drets, les nostres llibertats i el medi ambient.

3.2. Una Europa per totes les persones: terra d'acollida

Un dels principals reptes al qual s'ha enfrontat Europa durant els últims anys ha estat l'increment de les persones migrants. El nostre continent ha estat, en els últims anys, el destí de moltes persones que fugen de la guerra, dels desastres ecològics, de les crisis econòmiques, de les persecucions per raons de gènere o orientació sexual, o, en definitiva, d'aquella gent que busca un present i un futur millor.

Amb l'augment dels conflictes armats hi ha hagut un increment del nombre de persones que fugen dels seus països. Cal remarcar el cas siríà, que ha aportat una sensibilització més alta de la població europea encara que sigui a través de la mediatització, en posar en risc la seva integritat i la seva vida, i les de les seves famílies, intentant arribar a Europa per sobreviure. Cal ser molt exigents i assenyalar que la Unió Europea no ha estat a l'alçada de les circumstàncies. La UE ha decidit profunditzar en la concepció d'una Europa fortaleza en lloc d'una Europa d'acollida i trobada, permetent que els Estats membres, sota l'exercici i l'excusa de la sobirania nacional, no complissin ni tan sols les quotes d'acollida que marcava la Comissió i rebutgessin tractats com el de Ginebra, signats per aquests pretesos Estats-nació. La Unió no ha estat capaç de fer-se valer perquè es respectin els drets humans, els Estats membre no han complert i el vergonyós resultat és que el mar Mediterrani és una fossa comuna on deambulen vaixells plens de persones abandonades a la seva sort. Els vergonyosos tractats signats entre la UE i Turquia, i entre països membres i països de la ribera sud del Mediterrani (Espanya amb el Marroc, Itàlia amb Líbia) s'han traduït en un blindatge de l'Europa fortaleza. Aquests països, que de fet no compleixen requisits democràtics o de respecte dels drets humans, contenen l'arribada de refugiades a les costes europees a canvi d'inversions. Això s'ha traduït en desenes de milers de persones atrapades en illes i camps de refugiades esperant deportacions massives i indiscriminades als seus països d'origen. Volem evitar tornar a trobar-nos amb escenaris com els darrers viscuts al Mediterrani on milers de persones han perdut la vida.

No fa pas tants anys molta gent d'Europa va migrar fugint del terror de l'Alemanya nazi, la Itàlia feixista i l'Espanya franquista. No fa pas tant qui anava a l'exili a la seva sort van ser homes i dones que vivien a les nostres ciutats i els nostres pobles. Per això, però sobretot perquè la defensa dels drets humans és una de les nostres banderes, exigim que la Unió Europea es

faci forta sobre els seus Estats membre. I no només volem que exigeixi que es compleixin les quotes d'acollida, sinó també que es duguin a terme els plans de rebuda que assegurin que aquestes persones podran desenvolupar un projecte de vida digna dins d'un marc de respecte als drets humans.

4. ALTERNATIVES DES DELS NOSTRES MUNICIPIIS PER CONSTRUIR L'EUROPA SOCIAL

4.1. Els drets socials per davant: lluitem des dels municipis per defensar-los

Exigim un canvi totalment transformador, on els nostres drets i llibertats estiguin per davant dels interessos dels de les elits financeres i on l'austeritat que tant ha afectat a la classe treballadora sigui substituïda per polítiques d'empoderament i protecció, en què es garanteixin una sanitat i una educació públiques i de qualitat, on mirem l'economia des de l'òptica del bé comú i el feminisme, apostant per un desenvolupament sostenible que posi fre als efectes del canvi climàtic; exigim un model en què es protegeixin els drets laborals de la classe treballadora perquè ningú quedi enrere, treballant pel repartiment de la riquesa i del treball, tot això sobre la base d'una xarxa de polítiques públiques dissenyades a diferents nivells per garantir la protecció i alhora l'autonomia dels col·lectius més afectats per la crisi i la mala gestió d'aquesta.

Per tant, ens mostrem contraris a la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, coneguda per les seves sigles: LRSAL. Aquesta llei afecta directament al finançament dels ajuntaments, ja infrafinançats prèviament a l'aplicació d'aquesta llei (actualment es destina menys d'una tercera part del total dels PGE per finançar-los), alhora que destrossa el principi de subsidiarietat ja que no permet que l'administració local doni serveis que no són de la seva competència. Això és especialment greu ja que en els anys de crisi les Administracions Locals, que són la primera trinxera i l'administració que dona compliment als drets de la ciutadania, han anat acumulant competències impròpies que les administracions supralocals no estaven donant, com poden ser alguns serveis socials o el finançament de les escoles bressol. Actualment ser una força municipalista també vol dir combatre la LRSAL.

Les lluites, els moviments socials, les plataformes, l'articulació de discursos polítics i on podem observar d'una manera directa els estralls de les polítiques de dretes i alhora la capacitat que tenim de combatre-les quan ens organitzem, es viuen, també, a escala local. Els tractats de la Unió Europea, sota el principi de subsidiarietat, estableixen que les decisions es prenguin en el nivell més proper a la ciutadania. Fins i tot sota majories de dretes a nivells institucionals superiors (UE, estatal i regional), s'han pogut dur a terme polítiques locals que han millorat la vida de la gent. Prenent el fil de la importància de fer créixer el sentiment de pertinença al projecte europeu i observant la resistència i l'oportunitat que representen unes polítiques municipalistes empoderadores,

participatives, concebudes des d'una perspectiva d'esquerres, feminista i ecologista, apostem per la construcció de ponts i experiències fonamentades en el municipalisme progressista.

Cal que concebem la nostra organització com un engranatge més per superar el sistema capitalista, tot apostant per aliances progressistes plausibles que ens permetin no només ser una alternativa pel que fa a propostes, sinó una opció de govern útil. El món local és un bon escenari per on començar, com hem vist amb els ajuntaments del canvi, en ciutats com Barcelona, València o Madrid. Per això mateix, les eleccions municipals de l'any 2019 són el millor moment per posar en valor la feina que l'esquerra alternativa ha fet durant tots aquests anys a nivell local i també la importància de crear grans majories i consensos per evitar que la dreta ens guanyi terreny. Tant des de l'oposició com des del govern, o fins i tot fora de les institucions, però sempre al peu del carrer i al costat de la gent, defensem els drets de la majoria social en els nostres pobles i ciutats, una gestió pública d'allò que ens pertany a totes i tots des de l'òptica del bé comú i del municipalisme.

4.2. Parlem de sobirania: del municipi a Europa

Joves d'Esquerra Verda volem que la globalització, que és un procés irreversible, i el desenvolupament humà es basin en les prioritats de l'emancipació de la classe treballadora i la protecció i el respecte pel medi ambient. Per això apostem per les propostes altermundistes que neixen de l'oposició a la globalització capitalista. Som conscients que vivim en un món interdependent i que les decisions polítiques en matèria de legislació laboral, ambiental, etc. en una zona determinada acaben tenint repercussions en la resta del món. La globalització neoliberal ha desfermat un capitalisme salvatge que arrasa i malmet el medi ambient, les relacions entre les persones i les relacions entre l'individu i la societat. Les empreses espremen fins l'última gota dels recursos naturals i contaminen l'ecosistema, creen conflictes entre les persones i exclouen els individus que no són «productius». El malentès avenç econòmic es produeix per relacions de violència i opressió, sota visions de rèdit econòmic a curt termini que no tenen en compte que els recursos naturals són finits i que el benestar de les persones i els éssers vius en general ha de ser una prioritat.

Atesa aquesta nefasta situació en què, a més, com hem presentat en aquest document, les elits socials i econòmiques intenten legitimar-se sota discursos en contra tant d'allò públic com de posar al centre de les polítiques a la gent i no pas el benefici econòmic, hem de ser capaces d'assenyalar que hi ha alternativa. Hem d'aspirar al fet que la globalització, per tant, es regeixi sota el control de la ciutadania, tot posant al centre de la presa de decisions els drets i llibertats de totes i tots, objectiu pel qual necessitem unes institucions realment democràtiques i transparents, de les quals totes les persones ens sentim partícips. Com a internacionalistes, sabem que només aconseguirem avançar des de la fraternitat entre els pobles.

De la mateixa manera que no concebem la no existència de legislació laboral o regulació econòmica en matèria del que poden i no poden fer les empreses, considerem que és necessari que aquesta regulació es doni a nivell global. La sobirania que tenen els estats, basats en quelcom tan poc concret com les concepcions nacionals, és una arma massa feble contra la maquinària de les grans multinacionals, que simplement poden canviar de país per tal d'evitar legislacions que els vagin en contra. La solució, però, no és erigir grans superestats basats en la tecnocràcia sense rendiment de comptes, com proposen les elits europees actuals. No concebem una societat sense participació i fiscalització per part de la ciutadania, que s'organitza fins a cert punt en els esmentats Estats. Aquesta situació tan complexa requereix una reflexió a fons sobre com ens relacionem entre nosaltres, amb les institucions o els poders polítics, i amb el mercat. Pràctiques com el dumping fiscal i empresarial, i la deslocalització tenen conseqüències nefastes per a la classe treballadora. Necessitem marcs legislatius més amplis que posin l'economia al servei de les persones, no pas al servei dels poderosos. Cal, per tant, que caminem cap un marc de governança global, amb mecanismes de rendició de comptes que siguin eficaços i amb dinàmiques de representativitat inclusives i profundament democràtiques. Mitjançant una legislació compartida en matèria fiscal, laboral, ambiental, etc. no es faria pas desaparèixer els governs nacionals o estatals, sinó que els seus poders estarien circumscrits sota un marc legal major, que recolliria tots aquells àmbits en què compartim espais i experiències més enllà de les fronteres dels Estats-nació. Aquesta concepció s'oposa d'una manera frontal a la concepció de la UE com un club d'Estats. El principi de subsidiarietat de la Unió, segons el qual s'han de prendre les decisions en el nivell més proper a la ciutadania, no es contradiu amb l'emergència de crear uns marcs legals comuns en matèria fiscal, laboral, ambiental, de gènere i de polítiques migratòries, per posar alguns exemples, per millorar la vida de totes i tots.

De fet, ens permet anar encara més enllà: la subsidiarietat ens ha de permetre escalar i descendir nivells institucionals per donar una resposta immediata a les necessitats de la ciutadania.

Una major integració física de la Unió permetria canviar la dinàmica actual de competició entre països membres per baixar impostos a les grans multinacionals i, en comptes d'això, tenir una agència fiscal europea que els hi plantés cara, lluités contra l'evasió i l'elusió fiscal, i incrementés la recaptació pensant a finançar els serveis públics que necessiten les administracions més properes a la ciutadania.

De la mateixa manera i amb la intenció d'avançar en la construcció d'aquest horitzó de governança global des de la nostra realitat i camp d'actuació més immediats, convé aterrar aquestes tesis a l'actual crisi política que travessa Catalunya i Espanya arran de la situació social i política que ens ha deixat el processisme, i que ha suposat una commoció profunda en la política i en la pròpia societat catalana, en el trencament del catalanisme popular i ha supeditat l'eix nacional a l'eix social.

Així doncs, en un exercici de responsabilitat i pragmatisme, cal apostar per un model republicà d'Estat que reconegui la realitat plurinacional d'Espanya com una virtut i una fortalesa. Tot defugint de misticismes romàntics, essencialistes i excloents, tots els nivells de govern haurien de ser capaços de garantir, per mitjà del consens i el diàleg, el benestar de tota la ciutadania, visqui on visqui i vingui d'on vingui, donant resposta des de les polítiques multinivell als problemes materials i reals d'una societat cada cop més mestissa, d'identitats plurals riques i complexes.

4.3. Els municipis de la gent

La societat que somiem s'articula també sobre la base de discursos locals, alternatives que neixen en els nostres pobles i ciutats. La gestió dels béns comuns, d'allò que és de totes i tots, passa per debats entre la ciutadania i un diàleg entre els moviments socials i les institucions de tots els nivells. La política és de totes i tots, i, per tant, la fem d'una manera conjunta. Adaptar i apropar els espais de presa de decisions a la ciutadania, sota un marc comú supraestatal, és una proposta que inclou no només l'eficiència de presa de decisions, sinó també el sentiment de pertinença i la proximitat de les institucions. Per això mateix, apostem per una política municipalista, de la gent comuna i feta per gent comuna.

4.3.1. Un nou model local

Des de JEV reconeixem els municipis com a punt de partida dels processos de transformació social col·lectius. Ho vam veure l'any 2011, quan les places d'arreu d'Espanya van ser l'escenari del 15M, moviment inspirador molt més enllà de les nostres fronteres, però també referent i instigador de tants moviments socials que actualment continuen reivindicant i protegint els drets de totes i tots; com a òrgans democràtics més propers a la ciutadania, els ajuntaments s'han de dotar del poder necessari per articular un model que es basi en la prestació de serveis i activitats locals enfront les polítiques de dretes i desposseïció de protecció social a la qual hem assistit durant els anys de crisi. La remunicipalització de serveis, la transparència i l'eficàcia són el punt de partida d'aquesta alternativa municipalista, que passa necessàriament per una nova concepció del finançament local a nivell estatal, però també de la concepció dels municipis a nivell global per permetre'ns crear xarxes de solidaritat i reconeixement mutu que vagin més enllà de les nostres fronteres, fent créixer el sentiment de pertinença a un projecte transnacional alternatiu al marge del capitalisme i el patriarcat.

Per tot això, sota un ànim propositiu, les nostres alternatives passen per posar les institucions al servei de la ciutadania, dotar allò públic de dignitat i satisfer les necessitats de la gent en totes les etapes de la vida. Des de l'espai públic fins a la gestió de l'energia, passant per l'educació, la mobilitat i la prestació de serveis socials, el nostre projecte ecosocialista es basa en la justícia social, el feminisme i l'ecologisme. Prenent com a punt de partida

la necessària redistribució de la riquesa i la fi de les polítiques neoliberals que beneficien uns pocs, apostem per un model de gestió eficaç, proper i transparent, polítiques locals que defensin el bé comú.

4.3.2. Per una gestió pública

Apostem per la gestió pública de serveis bàsics, com l'aigua i l'energia, no només perquè no concebem que quelcom bàsic per a la nostra subsistència sigui subjecte de negoci, sinó perquè és allò més eficaç. Pel que fa a l'energia, cal apostar per una transició que acosti la generació d'energia i la seva gestió a l'usuari final ja que gran part de l'energia produïda es perd en el seu transport. Apostem per un canvi de concepció d'aquest bé comú ja que no volem ser consumidores, volem ser part activa de la gestió del sistema elèctric per lluitar contra els monopolis. De la mateixa manera, defensem la gestió pública de l'aigua i el naixement d'una nova cultura de l'aigua, que passi necessàriament per una concepció que inclogui que consumir aquest bé comú no ha de fer malbé el nostre territori ni afectar negativament als ecosistemes que ens envolten, una gestió de l'aigua que tingui com objectiu abastir-nos i vetllar pel medi ambient i no pas treure rèdit econòmic del nostre dret a l'accés a aquest bé comú.

L'espai públic ha de ser escenari de les nostres llibertats, punt de trobada de veïnes i veïns, i espai de manifestacions culturals diverses i inclusives. Ens oposem a qualsevol model de privatització de l'espai públic. Per això defensem que els serveis i els equipaments per a la ciutadania han de ser de totes i tots i, pertant, públics. Els atacs al dret de gaudir de l'espai públic venen des de les grans empreses, trinxant-nos el territori amb projectes que no responen a les nostres necessitats, i fan malbé el medi ambient, però també una concepció individualista dels municipis ens pot passar factura. Per això cal apostar pel transport públic o la bicicleta en lloc del vehicle privat forma part de la lluita per uns municipis de totes i tots. Apostem per un urbanisme de trobada, que ens permeti anar a peu i no creï fronteres físiques ni socials entre les diferents zones de les nostres ciutats. Dotar d'equipaments des de la diversitat, apostant per la participació de totes les persones ens permet lluitar contra l'exclusió social, empoderant la ciutadania, i apropar allò públic a tothom.

4.3.3. Emancipar-nos als nostres municipis

La crisi i, sobretot, la mala gestió d'aquesta ha portat a una situació que ja hem descrit en aquest document. El món local pot marcar la diferència en la vida de moltes persones joves. Molta gent no ha pogut marxar de casa dels seus pares perquè no té feina o perquè la feina que té no és suficient per poder accedir a un habitatge digne. Hi ha moltes i molts joves que han marxat de la seva ciutat o poble en contra de la seva voluntat per estudiar i viure, o per buscar una feina digna en un altre país. No podem permetre que les nostres germanes, els nostres veïns, el nostre jovent en definitiva no

pugui decidir el seu futur per culpa de l'avarícia dels responsables de la crisi i de la covardia dels polítics que no s'hi ha volgut enfrontar.

Des dels ajuntaments es poden dur a terme polítiques de joventut, que es tradueixen en serveis i equipaments per a la gent jove que tenen una incidència real en la vida del jovent. Les borses d'ocupació al marge de la precarietat generalitzada, els programes de formació per al jovent i la posada en marxa de parcs d'habitatge social, als quals les persones joves tinguem la possibilitat d'accedir, totes elles són propostes que s'han de dur a terme en el desplegament de les polítiques socials que, dotades de la transversalitat generacional adient, fan front també a l'exclusió social juvenil.

4.3.4. Educació en el món local

La relació entre l'entorn i l'educació atorga a aquesta darrera una dimensió de responsabilitat col·lectiva que la millora i la fa més democràtica, basada en l'equitat, i aprofundeix en la qualitat del sistema educatiu. Si bé és cert que els municipis tenen la competència delegada d'una part de l'educació, que inclou l'educació 0-3 anys, els centres de formació d'adults, els centres d'art i les escoles de música, la col·laboració entre el món local i les institucions que ostenten la competència de les altres esferes educatives fomenta el treball en xarxa i el necessari reconeixement de la tasca entre institucions. Apostem per un diàleg constant entre els ajuntaments i les institucions de nivells superiors per dotar de flexibilitat i arrelament a la comunitat educativa, on sigui primordial la democràcia dins els centres i una participació activa de l'alumnat (o dels pares i les mares en el cas dels infants).

4.3.5. Municipis feministes

La instauració de polítiques d'igualtat des del govern local és una prioritat per Joves d'Esquerra Verda. Ja hem repetit la idoneïtat de l'ens administratiu municipal per fer front a determinades situacions en diversos aspectes, però en el cas de protegir i empoderar les dones, com també per tal de sensibilitzar sobre la desigualtat de gènere i facilitar la deconstrucció de conductes masclistes nocives per a totes i tots és quelcom paradigmàtic. L'existència de serveis especialitzats en el seguiment de l'estat de les dones a l'hora de fer front a totes les situacions i tipus de violències, a les quals ens veiem exposades, combinada amb campanyes educatives que erradiquin i previnguin les violències masclistes, ens permet posar fi a aquesta xacra social contra la qual hem de lluitar totes i tots. Per això defensem la creació de polítiques públiques feministes a tots els nivells i, sota una agenda amb una perspectiva de gènere a nivell local, que siguin els ajuntaments la institució més propera a l'hora d'empoderar-nos, de la mateixa manera que són les nostres veïnes amb qui teixim xarxes de sororitat per enfrontar-nos al terror masclista.

4.3.6. Pobles i ciutats d'acollida

Davant la incapacitat dels governs dels Estats i de les regions (i de la UE per fer-los front) davant la crisi de persones refugiades, moltes localitats s'han bolcat en l'acollida de persones refugiades, posant a disposició d'aquestes persones els serveis necessaris per garantir els seus drets. El nostre projecte municipalista passa necessàriament per comptar com a prioritat necessària fer-nos fortes en la solidaritat i en oferir a les persones que migren l'accés als serveis socials, la sanitat pública i l'educació, a més d'oportunitats d'inserció social. A més, cal que des dels ajuntaments s'exigeixi a les institucions que en tenen competència que s'agilitzin les resolucions d'asil, com també un canvi en la política migratòria que es basi en l'acollida i no en el tancament de fronteres.

4.3.7. Municipis sostenibles

El canvi climàtic és un fet i els municipis, per la seva proximitat a la ciutadania i competències, són un actor cabdal per fer-li front. Des de Joves d'Esquerra Verda, com a organització ecologista, defensem un municipalisme sostenible i ecologista per millorar les condicions de vida de la ciutadania.

En els últims anys hem viscut l'augment de la contaminació a les ciutats, un increment de la contaminació atmosfèrica que provoca i agreuja les malalties respiratòries alhora que contribueix, en gran mesura, al canvi climàtic. Des dels ajuntaments s'han de prendre mesures contundents per reduir els gasos i partícules que es produeixen amb la combustió. La potenciació de les zones verdes també ha de ser una prioritat, doncs dissipen millor la calor acumulada a les ciutats i també aïllen de la contaminació acústica. Una mesura com la creació de zones de vianants elimina el tràfic rodat dels carrers, millorant la qualitat de l'aire i fent possible la creació de més espais verds per retornar a la ciutadania els carrers actualment segrestats pel transport privat.

La competència més substancial en l'àmbit mediambiental dels ens locals és la gestió dels residus municipals i de ben segur un dels reptes més complexos que afrontem com a societat. L'any 2013, el Pla Territorial de Gestió de Residus Municipals de Catalunya es marcava com a objectiu per a l'any 2020 reduir el 15% dels residus generats i reciclar-ne el 60%. S'ha demostrat que un bon mètode per aconseguir aquestes fites és el sistema de recollida porta a porta. Aquest mètode, que pot ser complementari de la recollida per fraccions convencional, permet conscienciar i fer responsables als membres de cada unitat familiar sobre la quantitat de residus generats, fent que se separin millor les deixalles i es redueixin les restes impròpies de cada fracció.

03.

Creixem transformant

1. La veu jove	53
2. La nostra feina a Catalunya en Comú	53
2.1. No som un cicle	53
2.2. Campanyes electorals	54
2.3. Prioritats programàtiques	54
2.4. Estatuts de Catalunya en Comú	55
2.5. Constitució de comuns locals	55
3. Construïm la confluència juvenil	56
3.1. Com?	57
3.1.1. A les localitats	57
3.1.2. Als territoris	57
3.1.3. A nivell nacional	58
3.1.4. Els nostres espais	58
3.1.5. La relació amb ICV	59
3.1.6. La relació amb CatComú	59
3.2. Una organització per a totes i per a tots	60
3.2.1. Un espai plural i cohesionat	60
3.2.2. Una nova forma d'actuar i organitzar-nos	60
3.2.3. Una organització territorial	61
3.2.4. CatComú, el nostre company de lluita	61

1. La veu jove

*“Cap projecte amb vocació de país no pot oblidar la seva gent jove, i cap alternativa no podrà construir-se sense **la nostra veu**, que no és només de futur, sinó que és sobretot de present.”*

Resolució aprovada el 25 de març de 2017 en Consell Nacional.

Tot seguint amb l'estratègia que ens marcàvem en la XIII Assemblea Nacional de Joves d'Esquerra Verda (JEV), celebrada el mes de maig de 2016 a l'Hospitalet de Llobregat, hem participat en la construcció de Catalunya en Comú. JEV ha estat la veu jove de l'ecosocialisme dins de la construcció d'aquest nou espai de l'esquerra alternativa catalana, tot sumant amb la resta de tradicions, experiències i perspectives que en formen part. La nostra feina tant a nivell polític com a nivell organitzatiu ens permet situar-nos ara en un estadi en què hem de dibuixar d'una manera definitiva els passos següents a nivell estratègic i organitzatiu per arribar, finalment, a la creació d'un espai que ja somiàvem l'any 2016. Aquest document organitzatiu pretén recollir les nostres experiències en aquest procés, proposar un full de ruta que ens assegurí que el nostre bagatge col·lectiu i el nostre capital més important, que és l'humà, se sumin per multiplicar en un projecte juvenil d'esquerres, feminista i ecologista a Catalunya que compartim amb totes les companyes joves de Catalunya en Comú, tot allunyant-nos de quotes de partit, nínxols de poder i altres dinàmiques que no representen ni s'adiuen amb un model d'organització atractiu i útil per a la joventut de Catalunya.

Aquests documents volen ser una recopilació de l'experiència d'organització juvenil d'esquerres, ecologista i feminista que és JEV. Presentem un recull d'experiències i un document de proposta que té com objectiu servir per al debat i com a punt de partida per garantir la nostra participació com a inscrites i inscrits a Catalunya en Comú. Per fer-ho, analitzem i valorem la nostra participació en aquest projecte des de l'abril de 2017 fins ara, parant especial atenció als estatuts que van ser aprovats en l'assemblea organitzativa que es va celebrar el passat 20 d'abril de 2018.

2. La nostra feina a Catalunya en Comú

2.1. No som un cicle

Amb vista a la celebració de l'assemblea d'Un País En Comú, vam definir una estratègia col·lectiva aprovada en el Consell Nacional i el Consell Territorial ampliat en què preteníem que els documents ideològics de l'espai reflectissin les nostres posicions al màxim possible. Les nostres aportacions van girar al voltant de l'europèisme, l'educació i el model universitari, l'ecologisme i altres temes. El conjunt de la militància va participar activament en la plataforma per fer les seves aportacions, nascudes de la nostra experiència col·lectiva

i les reflexions i posicions de JEV. La necessitat d'un espai juvenil autònom respon a una visió ideològica concreta sobre la joventut i, sobretot, del seu paper en la construcció d'una societat lliure d'opressions en què totes les persones puguin desenvolupar uns projectes de vida autònoms. Per això, una de les nostres aportacions més importants va ser reclamar que les propostes en matèria de joventut tinguessin la rellevància adient. Així doncs, vam posicionar-nos en contra de l'Eix 5 «Cicles de Vida», i vam publicar i difondre el nostre posicionament. Tot i que finalment es van aprovar els documents amb aquesta estructura, que al nostre parer no és la idònia, vam poder establir un bon precedent per continuar fent feina i organitzar-nos en l'espai i, sobretot, vam poder concloure aliances amb altres persones joves de l'espai que comparteixen la nostra visió, amb qui, posteriorment, hem continuat treballant tant dins l'organització com als carrers amb les campanyes electorals, mobilitzacions, etcètera.

2.2. Campanyes electorals

Joves d'Esquerra Verda ha participat activament en totes les campanyes electorals dels diversos comicis que s'han celebrat a Catalunya des de l'aparició de les confluències. Ja abans de l'assemblea de 2016, amb l'inici de les propostes municipalistes transformadores a molts municipis d'arreu de Catalunya i de l'Estat, JEV va decidir sumar esforços per guanyar. També en les eleccions autonòmiques del 27 de setembre, l'any 2015, vam col·laborar i participar en la candidatura de Catalunya Sí Que es Pot, que va ser la primera experiència confluent a nivell nacional català, en la qual a molts municipis els candidats i candidates joves van fer un paper rellevant. Amb aquests dos grans precedents i tenint claríssima la importància de continuar endavant, tot aprenent dels errors i aprofundint en els encerts, vam implicar-nos en les dues eleccions generals (desembre de 2016 i juny de 2017) amb la proposta d'En Comú Podem, coalició que va guanyar a Catalunya en ambdues ocasions, fet que ens demostra que el nostre projecte convenç quan és fora de les lògiques del procés. Aquestes experiències ens van permetre començar a treballar amb les companyes i companys amb qui constituïm Catalunya en Comú, que ja es va presentar a les darreres eleccions autonòmiques del mes de desembre de 2017. La nostra aportació a les campanyes electorals, en definitiva, permet visibilitzar la importància de la tasca de les persones joves en la construcció d'una alternativa.

2.3. Prioritats programàtiques

Vam treballar d'una manera conjunta amb altres joves del nou subjecte polític per aprofundir en les propostes en matèria de joventut, la qual cosa ens va permetre participar posteriorment en la redacció del programa electoral de les eleccions autonòmiques del 21 de desembre de 2017. El relat i les propostes quant a les polítiques de joventut, centrats en l'emancipació i en garantir que els nostres projectes de vida es desenvolupin lliures de tot tipus de violències, s'articulen per mitjà d'una estructura d'anàlisi i proposta, que

va permetre que la redacció del programa fos alhora un moment de reflexió i construcció de relat. Cal tenir present que l'aportació que fem les persones joves a Catalunya en Comú ha de néixer, primer de tot, del reconeixement de la nostra tasca i, també, de la importància d'articular un discurs a partir de les nostres propostes concretes.

2.4. Estatuts de Catalunya en Comú

Vam aconseguir l'objectiu que compartíem amb altres persones joves de Catalunya en Comú que es recollís dins dels estatuts la necessitat de l'existència d'una organització juvenil autònoma de referència de CatComú. Cal tenir en compte que a l'assemblea organitzativa del 20 d'abril de 2018 les nostres aportacions en matèria organitzativa van anar molt més enllà d'aquest objectiu. Tot seguint els nostres principis de radicalitat democràtica i de formes d'organització inclusives i participatives, sempre basades en l'horitzontalitat, el feminisme i la transparència, vam fer propostes per diversificar, ampliar i acostar les maneres de fer de CatComú al conjunt d'inscrites i inscrits. Aquesta experiència no només ens ha servit per reflexionar sobre aquests aspectes, sinó que hem de tenir ben present que ens ha de servir per tenir un ànim de proposta a l'hora d'assenyalar les mancances organitzatives que pugui tenir aquest subjecte polític que encara està naixent. La millor manera d'assegurar-nos que l'organització anirà cap allò que nosaltres considerem més adient i un reflex d'allò que volem que sigui la societat catalana és haver estat capaces de reflexionar-hi i, sobretot, d'oferir alternatives.

2.5. Constitució de comuns locals

CCom a organització juvenil i municipalista, JEV i la seva militància han participat en la construcció dels diferents comuns locals. Aquestes organitzacions locals són l'aterrada al territori de Catalunya en Comú, els petits nuclis des dels quals l'activitat política es vertebrava a les diferents localitats. Hem col·laborat amb ICV i, el que és més important, amb la resta d'organitzacions i particulars, membres de la confluència, per articular aquests espais locals i territorials. La participació dels militants de JEV en els comuns locals ens permet dotar d'un discurs juvenil i unes dinàmiques inclusives a l'organització, però també hi aportem el nostre bagatge polític i la nostra experiència que, en molts casos, gràcies també a la tradició municipalista de l'ecosocialisme a Catalunya, ens permet donar respostes des del municipalisme d'esquerres.

És en l'espai dels comuns locals, ja sigui des dels grups motors o bé en les assemblees, que hem de continuar donant la batalla per l'articulació de l'organització juvenil i el seu correcte desenvolupament arreu del territori, tot fent que els i les joves de CatComú puguem treballar en xarxa i d'una manera coordinada, però sempre responnent a les especificitats de cada

moment organitzatiu de cada comú local i a la particularitat de cada localitat. Més enllà d'això, cal tenir en compte la rellevància d'aquesta estratègia, tant pel que fa a la construcció del discurs com pel que fa a la consolidació de l'organització, tenint en compte la proximitat de les eleccions municipals. L'organització d'un comú local amb persones joves (tant de JEV com de fora de JEV) que hi participin ens possibilita continuar posant en valor la feina de les persones joves en el món associatiu en general i a CatComú en particular, com portem fent, fins i tot, des d'abans del 20 d'abril de 2018.

3. Construïm la confluència juvenil

A continuació es presenta el paper que ha de tenir l'organització de Joves d'Esquerra Verda en la creació d'aquesta nova organització juvenil de l'esquerra alternativa a Catalunya. Cal tenir ben clar que tot el que ha d'aportar JEV, com marquem al document polític i tot seguint la nostra tradició, és allò que ens és útil i eficaç per millorar la vida de la gent i, sobretot, el nostre capital més important: les persones compromeses que en formem part, la nostra motivació i un discurs articulat a partir dels nostres 26 anys d'història. És en peu d'igualtat que la nostra aportació serà més enriquidora perquè ens permetrà combinar-la de la millor manera possible amb la de la resta. El fet de formar part d'una organització prèvia ni treu ni atorga drets ni deures a l'hora de construir la nova organització juvenil. Mentre JEV continuï tenint activitat vetllarà perquè el nostre bagatge compartit formi part del nou subjecte jove, però també vetllarà perquè es faci i s'aporti sense apriorismes, d'una manera flexible, sense complexes, però tampoc amb imposicions.

L'organització de JEV haurà d'anar evolucionant cap a un horitzó comú de construcció i consolidació del subjecte juvenil confluent. Evidentment, en aquest text tan sols es descriuen les línies generals i és responsabilitat de cadascuna de les agrupacions i nivells organitzatius saber llegir els tempos i ajustar-los de la millor manera possible per garantir el correcte desenvolupament d'aquesta estratègia confluent. Joves d'Esquerra Verda és una eina que ens ha de servir a totes les persones que en formem part per desenvolupar la nostra activitat a la futura organització juvenil. Joves d'Esquerra Verda és l'espai on fins ara hem fet política i que ens ha servit per estar empoderades i ser capaces d'articular la nostra voluntat de tenir un espai juvenil compartit amb la resta de joves de CatComú. El nostre horitzó és aquesta nova organització en què ens trobarem amb les companyes i els companys amb qui ja hem treballat en altres ocasions, un espai on es reculli la feina que hem fet durant aquests anys, que se sumará a la de la resta de gent jove que forma part de CatComú.

A continuació, descrivim quins poden ser els moviments de JEV a nivell organitzatiu i polític per afavorir la construcció d'una organització juvenil a Catalunya en Comú i als diferents espais de confluència local. Presentem quins són els passos per anar traspassant el capital polític i humà, i la cultura organitzativa cap al nou subjecte juvenil. Un cop fets aquests passos, podrem dissoldre els diferents espais de JEV amb garanties.

3.1. Com?

3.1.1 A les localitats

Allà on sigui possible, cada militant de JEV ha de participar al comú local com a qualsevol altra persona inscrita. Això, com s'ha exposat abans, ens permet exigir el desplegament dels estatuts a petita escala per començar l'articulació territorial de petites agrupacions juvenils. Les organitzacions locals de JEV, sempre d'una manera coordinada amb el major nombre possible de persones joves de CatComú, han de començar la seva activitat conjunta com el que són: els i les joves del comú local de torn. Com a prioritat organitzativa de JEV, l'agrupació local centrarà tota la seva activitat en la localitat en aquest espai juvenil confluent. Això no vol dir que JEV deixi de tenir activitat pròpia a nivell local. És responsabilitat de cadascuna de les agrupacions valorar si a nivell estratègic és adient o no traspasar totes les activitats al grup que es creï unint esforços amb altres companyes de CatComú de cop o bé si e fa d'una manera progressiva.

Es posaran en marxa mecanismes de decisió participatius per acompanyar aquest procés, per tal que es faci de forma acordada amb la direcció comarcal i nacional.

A la llarga, l'activitat local de JEV hauria de ser exclusivament a nivell organitzatiu, dedicada a consolidar l'espai confluent juvenil local i, a nivell polític, dedicada a fer propostes i dotar de contingut l'esmentat espai. Es poden donar diferents supòsits en cadascuna de les localitats on tenim presència: des que no hi hagi membres joves de CatComú que no siguin de JEV fins a estar en clara minoria, passant per un ampli ventall de variables (que la creació d'un espai juvenil autònom no creï consens, que no es faciliti la seva articulació, que la seva activitat es vegi per part del comú local com un grup per fer feina bruta i no un subjecte propi amb debats propis, etc.). Cal tenir present que el nostre millor argument és la nostra feina, les nostres maneres inclusives i les nostres raons polítiques i organitzatives per tirar endavant aquest projecte. Les organitzacions locals ens han servit durant anys per empoderar-nos com a membres de JEV, són els espais de benvinguda i socialització més immediats, i hem de vetllar per conservar aquest patrimoni intangible en la creació del nou subjecte.

3.1.2. Als territoris

El desplegament territorial de JEV ens pot servir a nivell estratègic per fer un seguiment exhaustiu de l'estat dels diferents comuns locals. CatComú compta també amb les trobades territorials, on en moltes ocasions ens hem trobat amb companyes i companys joves inscrites en l'organització. La principal prioritat organitzativa de l'espai jove, a banda d'existir, ha de ser que no deixi ningú fora. Per això mateix, és possible que en algunes ocasions sigui necessària una organització territorial si es donés el cas que en un comú local no hi ha prou gent jove (com passa amb l'articulació als territoris de CatComú) i d'aquesta manera s'hagi de crear un grup de joves de

Catalunya en Comú. Com a JEV no hem d'imposar cap tipus d'organització en específic; aquesta ha de sorgir de la feina conjunta amb totes les persones d'aquest nou subjecte, però és el nostre deure comptar amb les persones joves que identifiquem als espais territorials. A més, tenint en compte que se celebraran eleccions municipals i europees el proper 2019, cal aprofitar aquesta campanya per crear un discurs en comú amb la resta d'inscrites i inscrits, continuar la feina que hem fet durant les campanyes anteriors, però fent que aquest cop s'articuli i es creïn espais de presa de decisions vinculants i efectives.

3.1.3. A nivell nacional

Durant el desplegament del subjecte juvenil en les localitats, JEV continuarà tenint activitat política i espais de presa de decisions a nivell nacional. A nivell organitzatiu, la nostra activitat se centrarà, sobretot, en compartir experiències de la creació d'aquests nuclis joves de CatComú. El conjunt de la militància de JEV està cridat a complir amb els acords presos en assemblea. Així doncs, de la mateixa manera que ara tenim el reconeixement formal de l'existència d'aquest espai jove confluent autònom i autoorganitzat, comença la feina a la qual ens hem compromès, no ja sols com a membres de JEV, sinó ja com a membres joves de CatComú, d'articular-lo i defensar-lo. Per això mateix, a nivell nacional hem d'estar a la disposició d'aquest mandat, que és quelcom que, tot i anar més enllà de nosaltres, ens inclou ja que garanteix l'existència d'un espai juvenil que inclou la tradició ecosocialista a Catalunya. Estar a disposició d'aquest mandat vol dir dotar-nos, d'una manera col·lectiva, de les eines necessàries per desenvolupar l'activitat com a joves de CatComú a nivell discursiu, organitzatiu i de logística.

L'activitat nacional de JEV servirà també per continuar amb els espais de reflexió que compartim totes i tots. Aquests espais ens permeten continuar desenvolupant el discurs, un discurs que ens ha de servir per ser compartit i enriquir la societat en general, però CatComú (i en específic l'espai jove) en particular. Els posicionaments de JEV, tant els que ja tenim treballats (que no són immutables i han d'anar revalidant-se i evolucionant) com els que puguem anar articulant de mica en mica, no són quelcom que cal adoptar d'una manera automàtica pel nou espai que construirem. Les persones que formem part de JEV hem d'aportar, com a qualsevol altra persona inscrita, els nostres posicionaments.

3.1.4. Els nostres espais

LES SECTORIALS

Les sectorials de JEV han servit durant molt temps per dotar-nos d'un discurs, fer el seguiment de l'actualitat política i consolidar uns espais de debat entre el conjunt de la militància. La creació de campanyes, comunicats, jornades, formacions, etc., que s'han anat succeint al llarg de la nostra història, ens serveixen a l'hora de participar als espais de CatComú. Atesa la situació singular i sense precedents de la nostra

organització, caldrà repensar a fons els espais sectorials. Els darrers anys han estat molt convulsos a nivell polític a tots els nivells, de la mateixa manera que ho han estat a nivell organitzatiu. Cal tenir present que el paper d'aquests espais és una eina per a totes i per a tots, no pas una finalitat en elles mateixes; per aquest motiu, hem de vetllar perquè continuïn sent-ho en el nostre repte més important i tasca principal: la construcció d'un nou subjecte juvenil de confluència.

ELS ESPAIS DE PRESA DE DECISIONS I DIRECCIÓ

Els espais de presa de decisions de JEV a nivell nacional han de continuar duent a terme la seva activitat durant el procés de consolidació del nou subjecte juvenil. El consell nacional, com a màxim òrgan de presa de decisions entre assemblees, ha de ser l'espai principal d'intercanvi d'experiències en el procés de consolidació del nou subjecte. La creació d'estratègies conjuntes entre les persones militants de JEV s'ha de portar a terme en aquests òrgans democràtics de representació, però mai han d'atorgar a JEV un paper preeminent a l'hora de treballar en la consolidació del projecte en comú ja que trencarien l'ànim original i legítim d'allò que volem que sigui: l'espai de totes les persones joves inscrites a CatComú.

Els òrgans de direcció de JEV han de vetllar pel compliment correcte dels acords assemblearis i garantir que tothom qui ho desitgi, que idealment ha de ser la totalitat de la militància de JEV, acabi centrant la seva activitat política a la creació de la nova organització d'una manera col·laborativa amb la resta de persones joves de CatComú. En aquest sentit, la direcció nacional es posarà a disposició de totes les agrupacions territorials i locals per ajudar-les a desenvolupar la confluència a nivell local. Una cop assolit aquest objectiu, caldrà valorar si l'eina que és Joves d'Esquerra Verda ha de continuar en funcionament o si, per contra, la nova organització juvenil satisfà les nostres inquietuds i ens serveix per continuar la lluita pel nostre projecte d'esquerres, feminista i ecologista.

3.1.5. La relació amb ICV

La nostra relació amb ICV ha patit alguns canvis atesa la situació per la qual passa el partit que, evidentment, va evolucionant d'acord amb els canvis en l'estadi del procés de confluència com a nivell polític en general. Continuem sent l'organització juvenil de referència d'aquest partit de l'esquerra verda nacional i, per tant, participant-hi als òrgans de decisió i direcció a nivell local, territorial i nacional que així ho assenyalen. El nostre paper dins d'ICV ha estat i ha de continuar sent una clara aposta per la consolidació de la confluència. Com a joves ecosocialistes, vetllem perquè aquesta ideologia estigui inclosa en l'alternativa útil de govern, tant a nivell polític com organitzatiu.

3.1.6. La relació amb CatComú

La relació de Joves d'Esquerra Verda amb Catalunya en Comú té un doble vessant. D'una banda, els i les militants de JEV han de continuar participant amb normalitat en tots els espais de l'organització per tal de dotar-la del nostre discurs ecosocialista i juvenil; de l'altra, hem de comptar amb un ànim de proposta per anar creant la futura organització juvenil. Un cop reconeguda la seva existència en els seus estatuts, les persones de Joves d'Esquerra Verda reflexionem sobre la relació entre l'organització mare i l'organització juvenil per tal de garantir el correcte desenvolupament de l'activitat política de tots dos espais. La nostra experiència amb ICV ens pot servir per fer balanç, però ara sobretot toca articular un discurs que empoderi a totes les persones joves de CatComú, posant al centre els seus drets com a inscrites.

3.2. Una organització per totes i tots

3.2.1. Un espai plural i cohesionat

El procés de creació de Catalunya en Comú beu de moltes tradicions i ideologies diverses. Per això, la construcció de l'espai jove de Catalunya en Comú no ha d'estar al marge d'aquesta pluralitat organitzativa i d'idees, però s'ha de gestionar de la manera més inclusiva possible, evitant una formació marcada pels bàndols i els corrents interns. Els i les militants de JEV serem garants que a l'espai jove de CatComú les diferències de posicionament no es traslladin a la creació de fraccions internes, sinó que treballem totes juntes com una sola organització. Aquesta varietat ens ha d'enfortir per ampliar el nombre de militants i per fer arribar el nostre missatge a la gent que, fins ara, no havia tingut cap afiliació política i a la qual, com a JEV, no havíem pogut arribar. La unió de forces que representa la creació d'aquesta organització ens ha de posicionar com les joventuts referents del catalanisme progressista, defensat des de fa anys per la nostra organització.

3.2.2. Una nova forma d'actuar i d'organitzar-nos

Joves d'Esquerra Verda es caracteritza per ser un espai de reflexió i debat, pal de paller d'idees i de representants de l'ecosocialisme català. Amb la intenció d'anar més enllà en les nostres activitats com a joventut política, el nou espai hauria de saber compaginar la formació interna amb les accions directes que tinguin una repercussió. Per tenir una agenda interna i externa àmplia, on hi hagi esdeveniments, reivindicacions i actes que busquin l'adquisició de nous coneixements, les joventuts comunes haurien de comptar amb òrgans o grups de treball que potenciessin aquests dos àmbits perquè ambdós fossin part de la nostra identitat.

La nostra presència als carrers és clau per estendre el missatge que volem transmetre i ser molt més visibles d'allò que JEV ha estat fins ara, però sabem que sense una comunicació eficaç és impossible que les nostres accions tinguin cap mena de repercussió. Això fa indispensable una política

comunicativa forta amb unes xarxes socials molt actives i dotades de contingut. Per tant, és necessari que existeixi un espai dedicat a la promoció de la nostra activitat on es reflexioni sobre les línies d'acció que ha de dur l'organització a totes les xarxes socials..

3.2.3. Una organització territorialitzada

L'espai jove de CatComú ha d'aprendre d'errors organitzatius que hem viscut des de l'inici del procés confluent. Creiem que hem d'evitar el sorgiment d'una organització purament vertical sense una base real; hem d'evitar tornar a «començar la casa per la teulada». Hem de promoure que diversos espais juvenils comuns que sorgeixin d'una manera autònoma s'engresquin a associar-se per treballar en xarxa des de cada poble i ciutat.

L'organització i consolidació del projecte d'aquesta organització juvenil ha d'anar d'acord amb el caràcter local de CatComú i dels comuns locals. Amb l'ànim de mantenir aquest aspecte, però també sent conscients que és el que ens permetrà arrelar-nos millor arreu del territori, apostem per una organització en xarxa, basada en les sinergies entre les diferents agrupacions de joves que vagin sorgint, organitzades dins de CatComú.

3.2.4. CatComú, el nostre company de lluita

El jovent en comú ha de ser més fort que mai per tal que les seves reivindicacions i la seva pròpia existència sigui rellevant dins de Catalunya en Comú. Òbviament, aquestes relacions no han d'estar, en cap cas, en una posició subalterna o de seguidisme envers CatComú, sinó que hem d'estar dotades d'una autonomia organitzativa que ens permeti crear un perfil propi, com es va aprovar en els estatuts de l'assemblea organitzativa del 20 d'abril de 2018. El satisfactori desenvolupament d'aquesta autogestió s'hauria de regir per uns documents de funcionament propis com també per un organigrama base amb els espais de participació de què ens dotem, els quals tinguin la funció de recollir els drets i els deures de les persones membres d'aquesta organització. A CatComú haurien de tenir els drets que s'hi reconeguin i vetllar perquè es respectin en la relació orgànica entre CatComú i les persones de l'organització juvenil en tots els nivells (local, territorial, sectorial i nacional).

A més, com es recull als estatuts de CatComú, els òrgans interns del partit han de comptar amb una representació intergeneracional. És, sens dubte, tasca de l'organització juvenil vetllar perquè es compleixi aquest deure, tot assegurant que les dinàmiques en els diferents òrgans siguin inclusives per a totes les persones que en formin part, fent constar les inquietuds, demandes i suggeriments, tant a nivell polític com organitzatiu, que en sorgeixin.

2018

14 ASSEMBLEA
NACIONAL DE JOVES
D'ESQUERRA VERDA

#CreixemTransformant
www.joves.cat/14assemblea